

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 210

fyrtioförsta årgången

28 juli 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 1623/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av de månatliga höjningarna av interventionspriset för spannmål regleringsåret 1998/1999	1
*	Rådets förordning (EG) nr 1624/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor	3
*	Rådets förordning (EG) nr 1625/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av de månatliga höjningarna av interventionspriset för paddyris regleringsåret 1998/1999	5
*	Rådets förordning (EG) nr 1626/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av stödbeloppen för spånadslin och hampa och det belopp som innehålls för att finansiera åtgärderna för att främja användningen av spånadslin för regleringsåret 1998/1999	6
*	Rådets förordning (EG) nr 1627/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin	8
*	Rådets förordning (EG) nr 1628/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av riktpriiser för vinsektorn produktionsåret 1998/1999	10
*	Rådets förordning (EG) nr 1629/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2332/92 om mousserande vin framställt inom gemenskapen och förordning (EEG) nr 4252/88 om framställning och saluföring av likörvin framställt inom gemenskapen	11
*	Rådets förordning (EG) nr 1630/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/1989 – 1997/1998 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer	12

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

* Rådets förordning (EG) nr 1631/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2392/86 om upprättandet av ett gemenskapsregister över vinodlingar	14
* Rådets förordning (EG) nr 1632/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av bidrag för 1998 års skörd av bladtabak för varje sortgrupp av tabak	15
* Rådets förordning (EG) nr 1633/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött	17
* Rådets förordning (EG) nr 1634/98 av den 20 juli 1998 om fastställande av baspriset och säsongsanpassningarna av baspriset för fårkött regleringsåret 1999	18
* Rådets förordning (EG) nr 1635/98 av den 20 juli 1998 om undantag från vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor	21
* Rådets förordning (EG) nr 1636/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak	23
* Rådets förordning (EG) nr 1637/98 av den 20 juli 1998 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer	28
* Rådets förordning (EG) nr 1638/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter	32
* Rådets förordning (EG) nr 1639/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2261/84 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja	38
Kommissionens förordning (EG) nr 1640/98 av den 27 juli 1998 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1641/98 av den 27 juli 1998 om inledandet av en stående anbudsinfordran för råg som innehas av det österrikiska interventionsorganet	43
Kommissionens förordning (EG) nr 1642/98 av den 27 juli 1998 om utfärdande av importlicenser för ris för ansökningar som inlämnats under de tio första arbetsdagarna i juli 1998 enligt förordning (EG) nr 327/98	48
Kommissionens förordning (EG) nr 1643/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	50
Kommissionens förordning (EG) nr 1644/98 av den 27 juli 1998 om utfärdande av importlicenser den 30 juli 1998 för tredje kvartalet 1998 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO	52
* Kommissionens förordning (EG) nr 1645/98 av den 27 juli 1998 om höjning av den tullkvot för import av bananer för 1998 som föreskrivs i artikel 18 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 (!)	53

(!) Text av betydelse för EES

★ Kommissionens förordning (EG) nr 1646/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av kvantiteter för import av bananer till gemenskapen för det fjärde kvartalet 1998 ⁽¹⁾	55
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1647/98 av den 27 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 411/97 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på verksamhetsprogram, driftsfonder och ekonomiskt stöd från gemenskapen	59
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1648/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av uppköpspriser, stöd och vissa andra belopp som för produktionsåret 1998/99 skall tillämpas i samband med interventionsåtgärder inom vinsektorn	63
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1649/98 av den 27 juli 1998 fastställande av inköpspriser för lagringsorganen för icke bearbetade torkade vindruvor för regleringsåret 1998/99	72
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1650/98 av den 27 juli 1998 om ändring för fjortonde gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien	73
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1651/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av nedsättningskoefficienten för att bestämma den kvantitet bananer som skall tilldelas var och en av aktörerna i kategori C inom ramen för tullkvoten för år 1998 ⁽¹⁾	75
Kommissionens förordning (EG) nr 1652/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1998 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien Bulgarien och Rumänien kan godkännas.....	76
Kommissionens förordning (EG) nr 1653/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1998 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien, kan godkännas.....	78
Kommissionens förordning (EG) nr 1654/98 av den 27 juli 1998 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juli 1998 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter	80
Kommissionens förordning (EG) nr 1655/98 av den 27 juli 1998 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 1998 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland	82
Kommissionens förordning (EG) nr 1656/98 av den 27 juli 1998 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juli 1998 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli – 30 september 1998	84
Kommissionens förordning (EG) nr 1657/98 av den 27 juli 1998 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 1998 för de tillägskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas	86

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1623/98

av den 20 juli 1998

om fastställande av de månatliga höjningarna av interventionspriset för spannmål regleringsåret 1998/1999

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt artikel 3.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Vid fastställande av antalet månatliga höjningar samt beloppen på dessa och vid avgörande av den första månad under vilken dessa skall tillämpas bör hänsyn å ena sidan tas till lagerkostnaderna och finansieringskostnaderna för lagring av spannmål inom gemenskapen och å andra sidan till nödvändigheten att säkerställa att spannmåls-lagren avsätts på ett sätt som motsvarar marknadens behov.

Inom ramen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens fastställdes särskilt att ett enhetligt interventionspris skall fastställas för all spannmål. Detta pris har fastställts till en mycket låg nivå som har sänkts etappvis. Detta faktum bör beaktas vid fastställande av beloppen för de månatliga höjningarna.

Det interventionspris för majs och sorghum som skall tillämpas under juli, augusti och september är i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 det som tillämpades under maj månad föregående regleringsår.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

Artikel 1

För regleringsåret 1998/1999 skall, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 3.3 sista stycket i förordning (EEG) nr 1766/92, de månatliga höjningar som skall tillämpas på det interventionspris som gäller för regleringsårets första månad, vara följande:

		(i ecu per ton)
		Månatlig höjning av interventionspriset
Juli	1998	—
Augusti	1998	—
September	1998	—
Oktober	1998	—
November	1998	1,0
December	1998	2,0
Januari	1999	3,0
Februari	1999	4,0
Mars	1999	5,0
April	1999	6,0
Maj	1999	7,0
Juni	1999	7,0

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1998/1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1624/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödsystem för
producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrandet⁽²⁾, och
av följande skäl:

Vid tillämpning av sanktionsordningen som anges i förordning (EEG) nr 1765/92⁽³⁾, får medlemsstaterna tillämpa en eller flera nationella basarealer. I sådana fall får medlemsstaterna välja att dela upp varje nationell basareal i delarealer och koncentrera alla eller vissa av de åtgärder som skall vidtas till de delarealer där ett överskridande har skett.

Det krävs att medlemsstaterna före den 15 maj meddelar producenterna och kommissionen om att denna möjlighet utnyttjas och uppge hur de avser att tillämpa åtgärderna.

Erfarenheten från 1997 har visat att den 15 maj inte är ett lämpligt datum.

Förordning (EEG) nr 1765/92 föreskriver att producenter skall ta en förutbestämd andel av sin brukade areal ur produktion. Producenterna åtnjuter kompensationsbetalningar för arealuttag utöver deras skyldighet. Areal i träda får inte överskrida den som avsätts för jordbruksgrödor för vilka det ansöker om kompensationsbetalning. Arealuttag i form av obligatorisk eller frivillige träda kan användas för annan produktion än livsmedel, för vilken plantering av fleråriga grödor för produktion av biomassa, i vissa regioner, erbjuder intressanta möjligheter till diversifiering.

De nationella myndigheterna bör tillåtas att i högre grad främja denna produktion genom en anpassning av systemet med nationellt stöd som syftar till att delvis täcka kostnaderna för anläggning av fleråriga grödor.

En tillräckligt omfattande areal per anläggning är nödvändigt för att planteringen av energiplantor skall vara genomförbar. I dessa fall bör det föreskrivas att areal i träda och som har fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa får överskrida den areal som avsätts för jordbruksgrödor.

Den 60 månadersperiod unden vilken producenter som har tagit areal ur bruk i enlighet med förordning (EEG) nr 2328/91⁽⁴⁾ och som kunnat fortsätta nämnda arealuttag för att undvika förnyad plantering av denna areal eller försätta producenter som på sin mark påbörjat plantering av vissa energiplantor i svårigheter bör förlängas med tolv månader.

Förordning (EEG) nr 1765/92 bör ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1765/92 ändras på följande sätt:

1) I artikel 2.7 skall femte stycket ersättas med följande:

”En medlemsstat som har valt att tillämpa de möjligheter som anges i denna punkt skall senast den 15 september meddela producenterna och kommissionen sina val och dithörande tillämpningsföreskrifter.”

2) Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 andra stycket skall ersättas med följande:

”Medlemsstaterna har tillstånd att utbetala nationellt stöd upp till 50 % av kostnaden för anläggning av fleråriga grödor som är avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.”

b) i punkt 6, första stycket skall följande läggas till:

”Om arealen i träda används för fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa får medlemsstaterna ge producenterna tillstånd att ha en högre andel areal i träda än den som avsätts för jordbruksgrödor för vilka en kompensationsbetalning ansöks”.

c) i punkt 6, andra stycket skal uttrycket ”60 månader” ersättas med ”72 månader”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1998/1999.

⁽¹⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2309/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 3).

⁽⁴⁾ EGT L 218, 6.8.1991, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 950/97 (EGT L 142, 2.6.1997, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1625/98**av den 20 juli 1998****om fastställande av de månatliga höjningarna av interventionspriset för paddyris
regleringsåret 1998/1999**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Vid fastställande av beloppet på de månatliga höjningarna bör hänsyn å ena sidan tas till lagerkostnaderna och finansieringskostnaderna för lagring av ris inom gemenskapen och å andra sidan till nödvändigheten att säker-

ställa att rislagren avsätts på ett sätt som motsvarar marknadens behov.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under regleringsåret 1998/1999 skall beloppet för var och en av de månatliga höjningar, som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 3072/95, vara 2 ecu per ton för interventionspriset.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1626/98

av den 20 juli 1998

om fastställande av stödbeloppen för spånadslin och hampa och det belopp som innehålls för att finansiera åtgärderna för att främja användningen av spånadslin för regleringsåret 1998/1999

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2.3 och 4.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

I artikel 4 i förordning (EEG) nr 1308/70 fastställs att stödbeloppet för lin, som huvudsakligen är avsett för framställning av fibrer och för hampa, som odlats inom gemenskapen, skall fastställas årligen.

Med stöd av artikel 4.2 i nämnda förordning skall detta belopp fastställas per hektar sådd och skördad areal för att säkerställa en jämn balans mellan den produktionsvolym som behövs inom gemenskapen och den mängd som kan avsättas. Stödbeloppet bör fastställas med hänsyn till priset på fibrer och för från lin och hampa på världsmarknaden.

Marknaden för hampa har under de senaste regleringsåren uppvisat en stark och fortgående tendens till ökning av arealerna. För att begränsa denna process som kan störa marknadens jämvikt på längre sikt och för att mildra effekterna på budgetutgifterna bör stödet följaktligen anpassas.

I artikel 2.3 i förordningen (EEG) nr 1308/70 föreskrivs att den del av stödet som är avsedd för att finansiera gemenskapsåtgärderna för att främja användningen av

linfibrer skall fastställas när stödet för det ifrågavarande regleringsåret fastställs i enlighet med de kriterier som avses i nämnda punkt. Stödet bör fastställas med beaktande av utvecklingen av situationen på marknaden för lin, stödbeloppet för lin och de emotsedda kostnaderna för åtgärderna. Det är även lämpligt att beakta redan fastställd finansiering.

Tillämpning av ovannämnda kriterier medför att stödbeloppet och den del av stödet som är avsett för att finansiera åtgärderna för att främja användningen av linfibrer bör fastställas till den nivå som anges här nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1998/1999 fastställs det stödbelopp som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1308/70 till

a) 815,86 ecu per hektar för lin,

b) 662,88 ecu per hektar för hampa.

Artikel 2

För regleringsåret 1998/1999 fastställs den del av stödbeloppet för lin som skall användas för att finansiera åtgärderna för att främja användningen av linfibrer enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 1308/70 till 0 ecu per hektar.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 1998.

⁽¹⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 9.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1627/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

All nyplantering av vinstockar är förbjuden fram till och med den 31 augusti 1998. Med hänsyn till marknadssituationen inom vinsektorn bör detta förbud, i avvaktan på rådets beslut om reform av sektorn, förlängas till och med den 31 augusti 2000. Medlemsstaterna behöver å ena sidan ännu ett regleringsår för att kunna genomföra den bestämmelse som antogs 1996 och som gör det möjligt att tillåta nyplanteringar på de arealer som är avsedda för produktion av vissa viner. För att, å andra sidan, göra det möjligt att anpassa produktionspotentialen av vissa viner till marknadens ökande efterfrågan finns det anledning att på nytt, för två produktionsår, tillåta medlemsstaterna att bevilja tillstånd till nyplantering, inom bestämda gränser och på villkor som underviker varje risk av ökning av potential för viner som inte garanterar tillräcklig avsättning.

Med hänsyn till de särskilda förhållanden för produktion av bordsvin som råder i Spanien är det lämpligt att fastställa tillfälliga undantag när det gäller blandning av vin i denna medlemsstat.

Det är lämpligt att som ett tillfälligt undantag bekräfta en lägre nivå för vissa medlemsstater för den totala syrahalten i bordsvin för att beakta den konstaterade utvecklingen på området.

I avvaktan på rådets beslut om reformen av sektorn och för att undvika rättsliga tomrum bör vissa av bestämmelserna i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 förlängas med ett regleringsår ⁽⁴⁾.

Enligt artikel 46.4 i förordning (EEG) nr 822/87 får försäljningskampanjer för att främja konsumtionen av druvsaft endast genomföras till produktionsåret 1997/1998. För att effektiviteten skall kunna bedömas är det

lämpligt att dessa kampanjer fortsätter under ytterligare ett produktionsår.

I artikel 65.5 i förordning (EEG) nr 822/87 fastställs att kommissionen under vinproduktionsåret 1997/1998 till rådet skall överlämna en rapport om de övre gränserna för svaveldioxidhalten i vin tillsammans med eventuella förslag. Med tanke på hur betydande problemet angående svaveldioxidhalten är inom vinsektorn är det nödvändigt att utarbeta förslag särskilt med hänsyn till det arbete som utförts vid Internationella vinkontoret (Office International de la Vigne et du Vin — O.I.V.). Det är därför lämpligt att förlänga tidsfristen med ett produktionsår.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 822/87 ändras på följande sätt:

1) I artikel 6.1

- första stycket skall "31 augusti 1998" ersättas med "31 augusti 2000",
- tredje stycket skall "och/eller 1998/1999" läggas till efter "1997/1998".
- skall följande stycken läggas till det tredje stycket:

"Medlemsstaterna får även ge tillstånd till nyplantering under produktionsåren 1998/1999 och 1999/2000.

Dessa tillstånd får inte överskrida, per medlemsstat, följande gränser för de båda produktionsåren:

Tyskland	289 ha
Grekland	208 ha
Spanien	3 615 ha
Frankrike	2 584 ha
Italien	2 442 ha
Luxemburg	4 ha
Österrike	139 ha
Portugal	719 ha

Dessa tillstånd får inte ges

- för viner som produceras inom bestämda zoner som, under de tre senaste produktionsåren, varit föremål för bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer, vilka föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88,

⁽¹⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 13.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97 (EGT L 292, 25.10.1997, s. 1).

- för viner som produceras i förvaltningsregioner i vilka den totala kvantiteten som frivilligt destillerats under de tre senaste produktionsåren har överskridit 10 % av den totala produktionen under dessa produktionsår,

Vid fördelningen av dessa rättigheter skall medlemsstaterna i första hand garantera att de motsvarar kraven i de bestämda zoner i vilka planteringarna gjorts under de tre föregående produktionsåren med användning av rätten till återplantering som frigjorts genom andra produktionsregimer.

Om ny rätt till plantering föreskrivs inom ramen för reformen skall den rätt till plantering som nämns i fjärde och femte styckena beaktas.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som antagits för att ge tillstånd, förteckning över viner som har dragit fördel av detta samt motsvarande arealer.”.

- 2) I artikel 16.5 tredje stycket skall ”mellan den 1 september 1997 och den 31 augusti 1998” ersättas med ”mellan den 1 september 1998 och den 31 augusti 1999”.
- 3) I artikel 39 skall,
- i punkt 10 första och andra strecksatserna, ”1997/98” ersättas med ”1998/1999”,

- i punkt 11, ”1997/98” ersätts med ”1998/1999”.

- 4) I artikel 46.4 skall ”1997/98” ersättas med ”1998/1999”.

- 5) I artikel 65.5 skall datumet den 1 april 1998 ersättas med den 1 april 1999 och den 1 september 1998 ersättas med den 1 september 1999.

- 6) I bilaga I punkt 13 skall tredje stycket ersättas med följande:

”För produktionsåren 1997/1998 och 1998/1999 får de bordsviner som produceras i Frankrike, Italien och Portugal samt i de spanska delarna av vinodlingszonerna C utom regionerna Asturias, Baleares, Cantabria och Galicia samt i provinserna Guipúzcoa och Vizcaya, och som släpps ut på Frankrikes, Italiens, Portugals och Spaniens marknader för konsumtion, ha en total syrahalt som inte är lägre än 3,5 gram per liter, uttryckt i vinsyra.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1628/98

av den 20 juli 1998

om fastställande av riktpriiser för vinsektorn produktionsåret 1998/1999

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Vid fastställande av riktpriiser för olika bordvinstyper bör hänsyn tas till den gemensamma jordbrukspolitiken mål. Den gemensamma jordbrukspolitiken har bland annat som mål att tillförsäkra en rimlig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen, att säkerställa försörjningen och garantera rimliga priser på de produkter som levereras till konsumenterna.

För att nå dessa mål är det av största vikt att gapet mellan produktionen och efterfrågan inte ökar. Därför bör orienteringspriserna för produktionsåret 1998/1999 fastställas till samma nivåer som de som fastställdes för föregående produktionsår.

Orienteringspriserna måste fastställas för varje bordsvinstyp som är representativ för produktionen i gemenskapen, enligt definitionen i bilaga III till förordning (EG) nr 822/87.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För produktionsåret 1998/1999 skall riktpriiserna för bordsvin fastställas enligt följande:

Typ av vin	Riktpris
R I	3,828 ecu per % vol./hl
R II	3,828 ecu per % vol./hl
R III	62,15 ecu/hl
A I	3,828 ecu per % vol./hl
A II	82,81 ecu/hl
A III	94,57 ecu/hl

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1627/98 (se s. 8 i detta nummer av EGT).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 12.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1629/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 2332/92 om mousserande vin framställt inom gemenskapen och förordning (EEG) nr 4252/88 om framställning och saluföring av likörvin framställt inom gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

I artiklarna 11 och 16 i rådets förordning (EEG) nr 2332/92 ⁽⁴⁾ och artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 4252/88 ⁽⁵⁾ fastställs den högsta tillåtna svaveldioxidhalten för mousserande viner och likörviner. I enlighet med samma artiklar skall kommissionen före den 1 april 1998 förelägga rådet en rapport om dessa halter, i förekommande fall tillsammans med förslag till åtgärder. De åtgärder som föreslås bör överensstämma med andra åtgärder som kommissionen skall utarbeta. Den ovan nämnda tidsfristen bör därför förlängas. Detsamma gäller de tidsfrister som fastställs i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 4252/88.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2332/92 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 11.3 skall datumen den 1 april 1998 och den 1 september 1998 ersättas med datumen den 1 april 1999 respektive den 1 september 1999.
- 2) I artikel 16.3 skall datumen den 1 april 1998 och den 1 september 1998 ersättas med datumen den 1 april 1999 respektive den 1 september 1999.

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 4252/88 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 4.2 skall datumen den 1 april 1998 och den 1 september 1998 ersättas med datumen den 1 april 1999 respektive den 1 september 1999.
- 2) I artikel 6.2 skall datumen den 1 april 1998 och den 1 september 1998 ersättas med datumen den 1 april 1999 respektive den 1 september 1999.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT L 231, 13.8.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1594/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 35).

⁽⁵⁾ EGT L 373, 31.12.1998, s. 59. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1594/96.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1630/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/1989–1997/1998 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

Uppmuntrandet av en slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer genom beviljandet av bidrag är fastställt i förordning (EEG) nr 1442/88 ⁽⁴⁾,

I avvaktan på att reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin antas, bör man förlänga den nuvarande ordningen för bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer samtidigt som den totala ytan som skall nedläggas begränsas.

Artikel 3 a i förordning (EEG) nr 1442/88 uteslutar bidrag för slutgiltigt nedläggning av vinodlingsarealer när det gäller arealer lägre än 25 ar utom i det särskilda fall när de utgör den totala odlade vinodlingsarealen på den berörda anläggningen. Erfarenheten visar att denna tröskel riskerar att visa sig vara för hög i vissa vinregioner som karakteriseras av en stor uppdelning i parceller. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att för dessa regioner fastställa en tröskel som är lägre än 25 ar men inte lägre än 10 ar.

⁽¹⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT L 132, 28.5.1988, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordningen (EG) nr 191/98 (EGT L 20, 27.1.1998, s. 15).

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1442/88 ändras på följande sätt:

1) Rubriken skall ersättas med följande:

”Rådets förordning (EEG) nr 1442/88 av den 24 maj 1988 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/1998–1998/1999 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer”.

2) I artikel 1.1 andra stycket inledningsfrasen skall orden ”för produktionsåren 1996/1997–1997/1998” ersättas med orden ”för produktionsåren 1996/1997, 1997/1998 och 1998/1999”.

3) I artikel 3 skall följande stycken läggas till:

”Trots första stycket a får medlemsstaterna föreskriva beviljandet av bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer för arealer lika stora som eller större än 10 ar.

I ett sådant fall skall beloppet för hektarbidrag fastställas med hänsyn till avkastningen enligt tabellen i artikel 2.1.b”.

4) I artikel 11 första stycket skall orden ”tidigast den 31 juli 1998 och senast den 31 december 1999” ersättas med orden ”tidigast den 31 juli 1999 och senast den 31 december 2000”.

5) I artikel 17a tredje stycket skall den 15 maj 1998 ersättas med den 15 maj 1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.5 skall tillämpas från och med den 15 maj 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1631/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 2392/86 om upprättandet av ett gemenskapsregister över vinodlingar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artikel 80 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾, och

av följande skäl:

De åtgärder som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2392/86⁽³⁾ bör vara tillräckligt flexibla för att de skall kunna anpassas till utvecklingen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin. På grund av de tekniska svårigheter som Spanien, Grekland och Portugal haft med att utrusta sig med ett register över vinodlingar

måste den tidsfrist som anges i artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 2392/86 förlängas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4.4 första stycket i förordning (EEG) nr 2392/86 skall följande mening läggas till:

”I Spanien skall registret upprättas senast den 31 december 1999 och i Grekland och Portugal senast den 31 december 2000.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1627/98. (Se s. 8 i detta nummer av EGT).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 208, 31.7.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1596/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 38).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1632/98

av den 20 juli 1998

om fastställande av bidrag för 1998 års skörd av bladtobak för varje sortgrupp av tobak

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Vid fastställande av bidragen för råttobak bör hänsyn tas till den gemensamma jordbrukspolitikens mål. Den gemensamma jordbrukspolitikens har bland annat som mål att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en rimlig levnadsstandard och att säkerställa försörjningen och rimliga priser vid leverans till konsumenterna. Bidragsbe-

loppen måste fastställas med särskild hänsyn till tidigare och framtida möjligheter till avyttring av de olika tobakssorterna under normala konkurrensförhållanden. Med tillämpning av dessa kriterier bör bidragsbeloppen för skörden 1998 behållas på samma nivå som dem som hade fastställts för föregående skörd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Storleken på det bidrag som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2075/92 för varje grupp av råttobak samt tilläggsbeloppen fastställs för 1998 års skörd i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2595/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 11).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

BILAGA

BIDRAG FÖR 1998 ÅRS SKÖRD AV BLADTOBAK

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak
ecu/kg	2,70965	2,16748	2,16748	2,38362	2,16748	3,75415	3,18541	2,27615

TILLÄGGSBELOPP

Sort	ecu/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,4238
Badischer Burley E och hybrider av denna	0,6786
Virgin D och hybrider av denna, Virginia och hybrider av denna	0,3876
Paraguay och hybrider av denna, Dragon Vert och hybrider av denna, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,3163
Nijkerk	0,1847
Misionero och hybrider av denna, Rio Grande och hybrider av denna	0,2016

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1633/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen
av marknaden för nötköttEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta, och

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

Genom att anta förordning (EG) nr 2222/96 ⁽³⁾ justerade rådet tillfälligt de regionala tak som fastställs i artikel 4b.3 i förordning (EEG) nr 805/68 ⁽⁴⁾ och som gäller för antalet handjur av nötkreatur som berättigar till särskilt bidrag för åren 1997 och 1998. Långsiktiga åtgärder håller för närvarande på att utarbetas. De regionala taken bör därför förbli justerade under ytterligare ett år.

Genom förordning (EG) nr 2222/96 bemyndigas kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder vad beträffar rätt till bidraget för am- och dikor som inte utnyttjats av producenterna under 1997 och 1998 och som skjuts över till den nationella reserven. Av samma skäl som ovan bör detta bemyndigande förlängas med ett år.

För att undvika alltför stora begränsningar av beloppet av det särskilda bidraget för kastrerade handjur av nötkreatur i medlemsstater vars producenter har beviljats säsongsutjämningsbidrag år 1998 men för vilka villkoren för beviljande av full sats år 1999 inte uppfyllts är det lämpligt att, undantagsvis, föreskriva en gemenskapsfinansiering för 1999, för beviljande av en reducerad sats.

Omstruktureringen av besättningen av handjur i de nya tyska förbundsländernas territorier är ännu inte fullt

avslutad. Det är lämpligt att under år 1999 föreskriva ett fortsatt undantag från tillämpningen av 90-djurs gränsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 805/68 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 4b.3 b andra stycket skall orden "för åren 1997 och 1998" ersättas med orden "för åren 1997, 1998 och 1999"
- 2) I artikel 4c.3 skall följande stycke införas efter det andra stycket:
"Andra stycket skall inte tillämpas för året 1999."
- 3) I artikel 4f.4 skall andra strecksatsen ersättas med följande:
"— De åtgärder som rör en individuell rätt som inte utnyttjats under 1997, 1998 och 1999 och skjuts över till den nationella reserven,".
- 4) I artikel 4k.1, såsom den tillämpas från och med den 1 januari 1999, skall följande läggas till:
"d) Trots punkt a med avseend på år 1999 och på de nya tyska förbundsländerna har Tyskland rätt att göra undantag från tillämpningen av gränsen på 90 djur, vilken föreskrivs i artikel 4b.1."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2634/97 (EGT L 356, 31.12.1997, s. 13).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1634/98**av den 20 juli 1998****om fastställande av baspriset och säsongsanpassningarna av baspriset för fårkött
regleringsåret 1999**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1 och 3.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

Baspriset skall fastställas enligt de kriterier som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3013/89.

Vid fastställande av baspriset för slaktkroppar av får bör hänsyn tas till målen för den gemensamma jordbrukspolitik. Huvudmålen för den gemensamma jordbrukspolitik är i synnerhet att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, att säkerställa livsmedelsförsörjningen och att garantera rimliga priser på de produkter som levereras till konsumenterna. Dessa faktorer innebär

att priset för regleringsåret 1999 bör fastställas på den nivå som föreskrivs i denna förordning.

De säsongsanpassade veckobelopp som skall tillämpas på baspriset bör fastställas mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits under regleringsåren 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 och 1997 vad gäller privat lagring.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1999 fastställs baspriset för fårkött till 504,07 ecu per 100 kg slaktvikt.

Artikel 2

Det baspris som avses i artikel 1 skall säsongsanpassas enligt tabellen i bilagan till denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 289, 7.10.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1589/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 25).

⁽²⁾ EGT C 87, 23.3.1998, s. 24.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT C 214, 10.7.1998.

BILAGA

REGLERINGSÅRET 1999

(ecu per 100 kg slaktvikt)

Vecka som börjar	Vecka	Baspris
4 januari 1999	1	515,06
11 januari 1999	2	518,58
18 januari 1999	3	522,67
25 januari 1999	4	525,59
1 februari 1999	5	528,51
8 februari 1999	6	531,42
15 februari 1999	7	534,35
22 februari 1999	8	537,27
1 mars 1999	9	539,61
8 mars 1999	10	541,94
15 mars 1999	11	543,11
22 mars 1999	12	543,11
29 mars 1999	13	541,94
5 april 1999	14	540,30
12 april 1999	15	538,09
19 april 1999	16	534,94
26 april 1999	17	532,60
3 maj 1999	18	529,09
10 maj 1999	19	525,59
17 maj 1999	20	520,92
24 maj 1999	21	515,08
31 maj 1999	22	509,23
7 juni 1999	23	502,24
14 juni 1999	24	496,39
21 juni 1999	25	491,72
28 juni 1999	26	487,05
5 juli 1999	27	483,55
12 juli 1999	28	481,20
19 juli 1999	29	480,01
26 juli 1999	30	479,45
2 augusti 1999	31	478,83
9 augusti 1999	32	478,83
16 augusti 1999	33	478,83
23 augusti 1999	34	478,83
30 augusti 1999	35	478,83
6 september 1999	36	478,83
13 september 1999	37	478,83
20 september 1999	38	478,83
27 september 1999	39	478,86
4 oktober 1999	40	478,98
11 oktober 1999	41	479,10
18 oktober 1999	42	479,20
25 oktober 1999	43	479,30

<i>(ecu per 100 kg slaktvikt)</i>		
Vecka som börjar	Vecka	Baspris
1 november 1999	44	480,00
8 november 1999	45	480,95
15 november 1999	46	482,00
22 november 1999	47	483,20
29 november 1999	48	486,10
6 december 1999	49	490,75
13 december 1999	50	496,60
20 december 1999	51	503,85
27 december 1999	52	511,50

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1635/98

av den 20 juli 1998

om undantag från vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 om
upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor som infördes genom förordning (EEG) nr 1765/92⁽²⁾, föreskrivs att producenterna för att vara berättigade till kompensationsbetalningar inom ramen för det generella systemet skall ta en på förhand bestämd andel av sin brukade areal ur produktion. Denna andel bör prövas på nytt så att hänsyn kan tas till produktions- och marknadsutvecklingen.

Efter införandet av detta system har det åter uppstått en bättre balans på spannmålsmarknaden, i första hand tack vare att den inhemska konsumtionen ökat. Denna situation, i kombination med mycket små lager och marknadspriser som hållits uppe, har resulterat i att kravet på andelen arealuttag under de föregående regleringsåren varit klart lägre än den på förhand bestämda andelen.

Utvecklingen under den senaste tiden på spannmålsmarknaderna, både på gemenskapens marknad och på världsmarknaden, har inneburit ett trendbrott, särskilt i fråga om hur stora de offentliga lagren är och i fråga om prisnivån på världsmarknaden.

Hänsyn bör tas till denna situation när kravet på andel arealuttag skall fastställas för regleringsåret 1999/2000. Ett tillräckligt högt arealuttag bör följaktligen fastställas så att de offentliga lagren inte än en gång blir alltför stora inför det regleringsår då Agenda 2000 skall tillämpas för första gången.

⁽¹⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽²⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2309/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 3).

Det tillfälliga upphävandet av tillämpningen av det särskilda uttaget bör fortsätta. I samband med detta bör den föreskrivna sanktionsnivån mildras, om taket för de bevattnade arealerna överskrids. Vid överföring av åtaganden bör den föreskrivna höjningen anpassas och vid uttag till områden som är känsliga ur miljösynpunkt bör densamma inte tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1999/2000 och med undantag från artikel 7 i förordning (EEG) nr 1765/92

- skall det åtagande om att ta areal som avses i punkt 1 i nämnda artikel ur bruk bestämmas till 10 %,
- skall den höjning som avses i punkt 7 andra strecksatsen i nämnda artikel bestämmas till en procentenhet. Ingen höjning gäller dock för överföringar till en särskild region där miljömålen är uppfyllda.

Artikel 2

Om en basareal överskrids under regleringsåret 1998/1999, skall det extra uttag som avses i artikel 2.6 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 1765/92 inte gälla.

Artikel 3

För regleringsåret 1998/1999 och med undantag från artikel 3.1 sjätte stycket i förordning (EEG) nr 1765/92 skall kompensationsbetalningarna för bevattnade arealer, om ett tak för de bevattnade arealerna överskrids, alltid sänkas proportionerligt gentemot satsen för det konstaterade överskridandet.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1636/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 26 i förordning (EEG) nr 2075/92 ⁽³⁾ fastställs att kommissionen skall lägga fram förslag till bidrags- och kvotssystem för att reglera den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak.
- (2) Den rådande situationen på tobaksmarknaden kännetecknas av att utbudet inte är anpassat till efterfrågan, till stor del på grund av bristande kvalitet på produktionen inom gemenskapen. Denna situation kräver att sektorn förändras på ett genomgripande sätt så att dess ekonomiska läge kan förbättras. Förändringen består i att anpassa gemenskapsstödet efter produktionens kvalitet, att förenkla kvotsystemet och göra det flexibelt, att möjliggöra en ökad kontroll och att öka respekten för de krav som är förenade med folkhälsan och skyddet av miljön.
- (3) Bidraget till de i Belgien, Tyskland, Frankrike och Österrike odlade tobakssorterna flue-cured, light air-cured och dark air-cured bör höjas. Rådet kommer att i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget sänka garantitrösklarna för dessa medlemsstater i syfte att säkerställa att budgetneutraliteten bibehålls.
- (4) För att stimulera till en bättre kvalitet och ett ökat värde på gemenskapsproduktionen och samtidigt ge producenterna ett inkomststöd, bör utbetalningen av en del av bidraget knytas till värdet på den tobak som produceras. Hur stor denna andel av bidraget skall vara kan variera beroende på tobakssort och i vilken medlemsstat tobaken odlas. För att detta skall vara effektivt bör andelen ligga inom en viss marginal. På grund av ändringarnas omfattning bör en

övergångsperiod föreskrivas. Detta system bör genomföras i producentsammanslutningarna för att göra det möjligt att jämföra det marknadspris som varje enskild producent har uppnått.

- (5) Det är absolut nödvändigt att förbättra kontrollerna inom tobakssektorn. Definitionerna av "producent", "företag som utför den första beredningen" och "första beredningen av tobak" bör preciseras och dessutom bör kontrollorganen få tillgång till all den information som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.
- (6) Ett auktionssystem bör införas för odlingskontrakten för att avtalspriserna på tobak skall återspegla marknadsförhållandena så bra som möjligt. Detta system bör göras frivilligt för medlemsstaterna så att hänsyn tas till de olika strukturerna.
- (7) Genom att medverka vid fastställandet av inköpspriset för den tobak som levereras, spelar beredningsföretaget en central roll när det gäller att fastställa bidragsnivån för varje enskild producent. Det företag som utför den första beredningen kommer indirekt i åtnjutande av gemenskapsstöd när det köper en subventionerad produkt. De nationella myndigheterna bör tillåtas att vidta lämpliga åtgärder mot de företag som utför den första beredningen och som inte följer gemenskapsbestämmelserna. I detta syfte bör det införas ett system som innebär att bara godkända företag som utför den första beredningen får underteckna odlingskontrakt. Godkännandet bör återkallas om inte gällande bestämmelser följs.
- (8) För att förenkla den administrativa hanteringen inom sektorn bör producentsammanslutningen ansvara för utbetalningen av den rörliga delen av bidraget till producenterna liksom av fördelningen av produktionskvoter mellan medlemmarna i sammanslutningen.
- (9) För att förbättra produktionsstrukturerna bör överlåtelse av produktionskvoter mellan producenter tillåtas. Dessutom bör ett system för återköp av kvoter införas till förmån för producenter som önskar lämna sektorn och som inte hittar någon köpare till sina kvoter.

- (10) Det är absolut nödvändigt att se till att de krav som är förenade med folkhälsan och skyddet av miljön tillgodoses. I detta syfte bör ett dubbelt så stort

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.1998, s. 87.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT L 215, 30. 7. 1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2595/97 (EGT L 351, 23. 12. 1997, s. 11).

avdrag göras på bidraget för att finansiera gemenskapsfonden för forskning och upplysning om råttobak. Det särskilda stödet bör inte bara användas för att hjälpa producentsammanslutningarna att sköta de nya förvaltningsuppgifter de åläggs, utan också för att finansiera insatser som syftar till att öka respekten för miljön.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2075/92 ändras på följande sätt:

1) I artikel 3 skall 3.1 och 3.2 ersättas med följande:

”1. Från och med 1999 års skörd skall ett bidragssystem tillämpas vars bidragsbelopp skall vara enhetligt för tobakssorterna i var och en av grupperna.

2. Ett tilläggsbelopp skall dock lämnas för tobakssorterna flue-cured, light air-cured och dark air-cured som odlas i Belgien, Tyskland, Frankrike och Österrike. Detta belopp skall utgöra 65 % av skillnaden mellan det bidrag som biljas för dessa tobakssorter i enlighet med punkt 1 och det bidrag som gällde för 1992 års skörd.”

2) Följande artikel skall införas:

”Artikel 4a

1. Bidraget skall omfatta en fast del, en rörlig del och ett särskilt stöd.

2. Bidragets rörliga del skall utgöra mellan 30 % och 45 % av det totala bidraget. Den rörliga delen skall införas successivt fram till och med skörden år 2001. Den rörliga delen kan anpassas inom denna marginal efter tobakssort och med hänsyn till medlemsstat.

3. Den fasta delen av bidraget skall antingen betalas ut till producentsammanslutningar som fördela denna vidare till varje medlem i sammanslutningen, eller till varje enskild producent som inte är medlem i någon sammanslutning.

4. Den rörliga delen av bidraget skall betalas ut till producentsammanslutningen, som fördelar denna vidare till varje medlem i sammanslutningen i förhållande till det inköpspris som det företag som utför den första beredningen har betalat för sin egen produktion.

5. Ett särskilt stöd, som inte får överstiga 2 % av det totala bidraget, skall lämnas till producentsammanslutningen.”

3) Artiklarna 6 och 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Odlingskontraktet skall slutas mellan ett företag som utför den första beredningen av tobaken å ena

sidan och en producentsammanslutning eller en enskild producent som inte är medlem i en sammanslutning å andra sidan.

2. I denna förordning avses med

— *producent*: enskilda producenter som inte är medlemmar i en sammanslutning, enskilda producenter som är medlemmar i en sammanslutning och producentsammanslutningar som levererar sin produktion av råttobak till ett företag som utför den första beredningen inom ramen för ett odlingskontrakt,

— *företag som utför den första beredningen*: alla godkända fysiska eller juridiska personer som utför den första beredningen av tobak och som, i sitt eget namn och för sin egen räkning, driver en eller flera driftsenheter för en första beredning av råttobak och har lämpliga lokaler och lämplig utrustning för detta,

— *första beredningen av tobak*: när råttobaken, som har levererats av en producent, bereds till en varaktig produkt som är lagrad och förpackad i varupackar eller paket med enhetlig kvalitet som uppfyller de slutliga användarnas (förädlingsindustrins) kvalitetskrav.

3. Odlingskontraktet skall minst omfatta

— ett åtagande av det företag som utför den första beredningen att betala inköpspriset enligt de olika kvalitetsklasserna till producenten,

— ett åtagande av producenten att till det företag som utför den första beredningen leverera sådan råttobak som uppfyller de kvalitetskrav som anges i kontraktet.

4. Efter det att leveransen av tobak och utbetalningen av det belopp som avses i den första strecksatsen i punkt 3 har styrkts skall medlemsstatens behöriga organ betala ut

— den fasta delen av bidraget till producentsammanslutningen eller till de enskilda producenter som inte är medlemmar i någon sammanslutning,

— den rörliga delen av bidraget samt det särskilda stödet till producentsammanslutningen.

Emellertid får bidraget, under en övergångsperiod, som inte får överstiga två skördar, utbetalas genom det företag som utför den första beredningen.

5. Om dess strukturer motiverar det, får medlemsstaten tillämpa ett auktionssystem för odlingskontrakt, som omfattar alla kontrakt som avses i punkt 1 och som slutits före det datum då leveransen av tobak påbörjas.

Artikel 7

Tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Tillämpningsföreskrifterna skall omfatta följande:

- Avgränsning av produktionsområdena för varje sort.
- Kvalitetskrav för den tobak som levereras.
- Odlingskontraktets övriga innehåll och den tidsfrist inom vilken det skall ha ingåtts.
- Eventuellt krav på att producenten skall ställa säkerhet vid ansökan om förskott, samt villkor för att ställa och frigöra denna säkerhet.
- Fastställandet av bidragets rörliga del.
- Särskilda villkor för att bevilja bidraget när odlingskontraktet ingås med en producentsammanslutning.
- Åtgärder som skall vidtas om producenten eller det företag som utför den första beredningen inte fullgör sina skyldigheter enligt gällande föreskrifter.
- Införande av auktionssystemet för odlingskontrakt, däri inbegripet möjligheten för köpare nr 1 att täcka eventuella anbud.”

4) Artiklarna 8–14 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

Den totala högsta garantitröskeln för gemenskapen fastställs till 350 600 ton rå bladtabak per skörd.

Inom denna gräns skall rådet, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget, fastställa särskilda garantitrösklar för varje sortgrupp för tre på varandra följande skördar.

Artikel 9

1. För att säkerställa att garantitrösklarna iakttas skall ett system med produktionskvoter införas.

2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget för tre på varandra följande skördar fördela de disponibla kvotiteterna för varje sortgrupp mellan de medlemsstater som är producentländer.

3. På grundval av de kvantiteter som fastställs enligt punkt 2, och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5, skall medlemsstaterna fördela produktionskvoterna mellan enskilda producenter som inte är medlemmar i en sammanslutning eller mellan producentsammanslutningar i proportion till medeltalet av de kvantiteter som varje enskild producent har levererat för bearbetning under de tre år som föregick året för den senaste skörden, fördelade på sortgrupper.

4. Innan tidsfristen för att ingå odlingskontrakt löpt ut får medlemsstaterna överföra garantitröskelkvantiteter till en annan sortgrupp, i enlighet med punkt 3.

Om inte annat följar av tredje stycket skall en minskning med ett ton av garantikvantiteten för en sortgrupp medföra en ökning med högst ett ton för den andra sortgruppen.

Överföringen av garantitröskelkvantiteter från en sortgrupp till en annan får inte medföra att EUGFJ belastas med ytterligare utgifter.

De kvantiteter som anges i första stycket skall bestämmas enligt förfarandet i artikel 23.

5. Nationella reservkvoter skall införas, vars tillämpningsföreskrifter skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23.

Artikel 10

1. Inga utbetalningar av bidrag skall göras för kvantiteter som överskrider den kvot som tilldelats producenten.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1, får en producent för varje sortgrupp leverera sin överproduktion inom en gräns på högst 10 % av sin kvot, varvid detta överskott ger rätt till det bidrag som beviljas för den därpå följande skörden, på villkor att den berörda producenten under den följande skörden genomför en motsvarande minskning av sin produktion så att sammanlagda kvoterna för det två ifrågavarande skördarna inte överskrider.

3. Medlemsstaterna skall ha tillgång till exakta uppgifter om samtliga enskilda producenters produktion för att dessa i förekommande fall skall kunna tilldelas produktionskvoter.

4. Produktionskvoter får överlätas mellan enskilda producenter inom varje producerande medlemsstat.

Artikel 11

Tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23.

AVDELNING III

Åtgärder för omställning av produktionen

Artikel 12

Det särskilda stöd som avses i artikel 4a i denna förordning skall betalas ut till producentsammanslutningen för att öka hänsynen till miljön, bidra till att främja sammanslutningens produktionskvalitet, för att förstärka dess förvaltning samt för att säkerställa att sammanslutningen följer gemenskapsreglerna.

Artikel 13

1. En gemenskapsfond för tobak skall inrättas och finansieras genom att 2 % av bidraget innehålls vid utbetalningen.

2. Fonden skall finansiera åtgärder inom följande områden:

a) Kampen mot tobaksmisbruk, särskilt information till allmänheten om de faror som är förenade med tobaksbruk.

b) — Forskning om odling av råtabak, särskilt för att skapa eller utveckla tobakssorter och odlingsmetoder som är mindre hälsovådliga och bättre anpassade till marknadens villkor, och som gynnar hänsynen till miljön.
— Skapande eller utveckling av andra användningsmöjligheter för råtabak.

c) Studier av möjligheterna till omställning av råtabaksproducenter till annan odling eller verksamhet.

d) Spridande av information om resultaten från de områden som avses i punkterna a–c till nationella myndigheter och berörda sektorer.

Artikel 14

1. För att underlätta omställningen för enskilda producenter som frivilligt beslutar sig för att lämna sektorn, skall det inrättas ett program för återköp av kvoter med en motsvarande minskning av de garanti-trösklar som avses i artikel 8.

2. För att möjliggöra en omställning till annan verksamhet i utsatta regioner med tobaksodling får strukturprogram för utveckling av landsbygden genomföras inom ramen för gemenskapens strukturpolitik.”

5) Följande artikel skall införas:

”Artikel 14a

Tillämpningsföreskrifter till denna avdelning skall antas enligt förfarandet i artikel 23. Dessa föreskrifter skall bland annat omfatta regler om

— hur nivån för det särskilda stödet skall fastställas,

— hur en producentsammanslutning som kan vara berättigad till det särskilda stödet skall definieras,

— villkor för erkännande av sammanslutningen,

— hur det särskilda stödet får användas, särskilt när det gäller en lämplig fördelning av resurser mellan de änderdamål som fastställs i artikel 12.1,

— hur prisnivån för återköp av kvoter skall fastställas så att detta inte leder till alltför stor avgång bland sektorns producenter,

— definition, på grundval av ett förslag från medlemsstaten, av känsliga produktionsområden och/eller grupper av tobakssorter av hög kvalitet, vilka skall undantas från systemet för återköp av kvoter, vilket inte får gälla mer än 25 % av varje medlemsstats garantitröskel,

— definition av en period som inte får överstiga fyra månader mellan den enskilde producentens avsikt att sälja sin kvot och det faktiska återköpet. Under denna period skall medlemsstaten offentliggöra sin avsikt att sälja så att andra producenter kan köpa kvoten innan den faktiskt återköps.”

6) Rubriken till avdelning V skall ersättas med följande:

”AVDELNING V

Kontrollåtgärder”

7) Artikel 17 skall ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera och säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om råtabak följs.

2. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för godkännande av företag som utför den första beredningen och som har tillåtelse att teckna odlingskontrakt.

3. En medlemsstat skall återkalla det godkännande som beredningsföretaget har erhållit om företaget avsiktligt eller av grov vårdslöshet inte följer gemenskapsbestämmelserna inom sektorn för råtabak.

4. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollorganen skall kunna kontrollera att gemenskapsbestämmelserna efterlevs och särskilt för att de skall

— få tillgång till produktions- och beredningslokaler.

— kunna få kännedom om bokföringsuppgifter och lager hos det företag som utför den första beredningen eller andra handlingar som är relevanta för kontrollen samt kunna få kopior eller utdrag,

- kunna få alla upplysningar av betydelse, särskilt för att kontrollera att den levererade tobaken faktiskt har beretts,
- få tillgång till exakta om volym och inköpspris för produktionen från varje enskild producent,
- kunna kontrollera tobakens kvalitet och det inköpspris som beredningsföretager betalar till varje enskild producent,
- kunna kontrollera varje enskild producents odlade arealer varje år.

5. Tillämpningsföreskrifterna till denna avdelning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23.”

8) Efter artikel 17 skall följande avdelning VI införas:

”AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser”

9) Artikel 20 skall ersättas med följande:

”Artikel 20

I händelse av oförutsedda marknadsförhållanden kan extraordinära stödåtgärder vidtas i enlighet med förordningen i artikel 23. Omfattningen och varkatigheten

av dessa åtgärder får inte gå utöver det som är absolut nödvändigt för att stödja marknaden.”

10) Artikel 26 skall ersättas med följande:

”Artikel 26

Före den 1 april 2002 skall kommissionens överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma organisationen av marknaden inom sektorn för råtabak fungerar.”

11) I artikel 27 skall följande stycke läggas till:

”Om övergångsåtgärder skulle visa sig nödvändiga för att underlätta tillämpningen av de ändringar i den här förordningen som införts genom förordning (EG) nr 1636/98 (*), skall dessa åtgärder fastställas på grundval av artikel 23.

(*) EGT L 210, 28.7.98, s. 23.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med 1999 års skörd.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1637/98

av den 20 juli 1998

om ändring av rådets förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det är lämpligt att göra vissa ändringar i bestämmelserna om handel med tredje land i avdelning IV i förordning (EEG) nr 404/93 ⁽⁴⁾,
- (2) Gemenskapens internationella åtaganden inom Världshandelsorganisationen (WTO) och dess åtaganden gentemot de övriga parter som undertecknat den fjärde AVS-EG-konventionen bör infrias, samtidigt som målen för den gemensamma organisationen av marknaderna för bananer uppnås.
- (3) En bastullkvot på 2 200 000 ton till en reducerad avgift på 75 ecu per ton har konsoliderats inom WTO.
- (4) Den konsumtionsökning som uppstått till följd av gemenskapens utvidgning gör det motiverat att öppna en autonom tullkvot på 353 000 ton. Den autonoma tullkvoten bör innefatta en sänkning till 75 ecu per ton av den tullsats som tillämpas utöver den ovan nämnda konsoliderade tullkvoten. Denna sänkning är motiverad med hänsyn till att det är nödvändigt att säkerställa en tillräcklig försörjning för gemenskapen.
- (5) Om den totala kvantitet på 857 700 ton som omfattas av ett importsystem med nolltull bibehålls för traditionella AVS-bananer kommer gemenskapsmarknaden också försättningsvis att stå öppen för de stater som står för leveranser av de traditionella kvantiteterna i enlighet med bestämmelserna i protokoll 5 i bilagan till fjärde AVS-EG-konventionen samt med WTO-reglerna.
- (6) Med hänsyn till de skyldigheter som följer av den fjärde AVS-EG-konventionen, särskilt artikel 168 i denna, och med hänsyn till behovet av att garantera lämpliga konkurrensvillkor för icke traditionella AVS-bananer blir det, genom att en preferens på 200 ecu tillämpas på dessa bananer, möjligt att upprätthålla handelsflödet i fråga enligt den nya importordning som införs genom denna förordning.
- (7) I syfte att fördela tullkvoterna och, i förekommande fall, den traditionella AVS-kvantiteten, är det lämpligt att använda ett enda kriterium för att avgöra vilka producentstater som har ett väsentligt intresse av att leverera bananer. Om det inte finns någon rimlig möjlighet att nå en överenskommelse med dessa stater skall kommissionen ha befogenhet att med biträde av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna utföra fördelningen med hjälp av det kriteriet.
- (8) Det är lämpligt att meddela föreskrifter för att ändra volymen på den autonoma tullkvoten, så att den ökade gemenskaps efterfrågan, som eventuellt konstateras inom ramen för en försörjningsbalans, kan beaktas. Det är även lämpligt att meddela föreskrifter för vidtagande av särskilda åtgärder för att hantera en exceptionell situation som kan påverka försörjningen av gemenskapsmarknaden.
- (9) Denna förordning bör ses över vid slutet av en lämplig försöksperiod.
- (10) Lämpliga ändringar bör därför göras i avdelning IV i förordning (EEG) nr 404/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EEG) nr 404/93 ändras enligt följande:

- 1) Artiklarna 16–20 i avdelning IV skall ersättas med följande artiklar:

"Artikel 16

Artiklarna 16–20 i denna avdelning skall endast gälla för färska produkter som omfattas av KN-nummer ex 0803 00 19.

I denna avdelning används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

⁽¹⁾ EGT C 75, 11.3.1998, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ EGT C 235, 27.7.1998.

⁽⁴⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

- 1) *traditionell import från AVS-stater*: import till gemenskapen av bananer som har ursprung i de stater som förtecknas i bilagan, upp till 857 700 ton (nettovikt) per år. Sådana bananer skall benämnas traditionella AVS-bananer.
- 2) *icke traditionell import från AVS-stater*: import till gemenskapen av bananer som har ursprung i AVS-stater men som inte omfattas av definitionen under punkt 1. Sådana bananer skall benämnas icke traditionella AVS-bananer.
- 3) *import från andra tredje stater än AVS-staterna*: import till gemenskapen av bananer med ursprung i andra tredje stater än AVS-staterna. Sådana bananer skall benämnas bananer från tredje stat.

Artikel 17

Bananer får endast importeras till gemenskapen mot uppvisande av en importlicens vilken skall utfärdas av medlemsstaterna till den som begär detta oavsett var denne är etablerad i gemenskapen, dock med förbehåll för de särskilda tillämpningsföreskrifterna till artiklarna 18 och 19.

Importlicensen skall gälla i hela gemenskapen. Om det inte beviljas undantag i enlighet med förfarandet i artikel 27 får licenserna utfärdas först när det ställts en säkerhet som garanterar att åtagandet att importera enligt villkoren i denna förordning under licensens giltighetstid fullföljs. Om transaktionen inte alls eller endast delvis sker under denna tid skall säkerheten, utom i fall av force majeure, vara helt eller delvis förverkad.

Artikel 18

1. Varje år skall öppnas en tullkvot på 2,2 miljoner ton (nettovikt) för import av bananer från tredje stat och av icke traditionella AVS-bananer.

Import av bananer från tredje stat inom ramen för tullkvoten skall beläggas med en tull på 75 ecu per ton medan import av icke traditionella AVS-bananer inte skall beläggas med någon tull.

2. Varje år skall öppnas en kompletterande tullkvot på 353 000 ton (nettovikt) för import av bananer från tredje stat och av icke traditionella AVS-bananer.

Import av bananer från tredje stat inom ramen för denna tullkvot skall beläggas med en tull på 75 ecu per ton medan import av icke traditionella AVS-bananer inte skall beläggas med någon tull.

3. Importen av traditionella AVS-bananer skall inte beläggas med någon tull.

4. Om det skulle visa sig att det inte finns någon rimlig möjlighet att nå en överenskommelse med alla de avtalsslutande parter inom WTO som har ett väsentligt intresse av att leverera bananer, kan kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 fördela de tullkvoter, som föreskrivs i punkterna 1 och 2, och den traditionella AVS-kvantiteten mellan de stater som har ett väsentligt intresse av leveransen.

5. Genom undantag från artikel 15 skall icke traditionella AVS-bananer som importeras utöver de tullkvoter som anges i punkterna 1 och 2 beläggas med en tull per ton som motsvarar den tull som anges i artikel 15 minskad med 200 ecu.

6. De tullbelopp som bestäms i denna artikel skall räknas om till nationell valuta med hjälp av den kurs som enligt Gemensamma tulltaxan tillämpas på de ifrågakvarande produkterna.

7. Om efterfrågan i gemenskapen ökar får den kompletterande tullkvot som avses i punkt 2 ökas, på grundval av en balansräkning omfattande produktion, konsumtion samt import och export.

Bestämmandet av balansräkningens beståndsdelar, godkännandet av den samt ökningen av den kompletterande tullkvoten skall ske enligt det förfarande som anges i artikel 27.

8. Om gemenskapsmarkandens försörjning påverkas av exceptionella omständigheter som påverkar produktion eller import skall kommissionen anta de särskilda bestämmelser som är nödvändiga enligt det förfarande som avses i artikel 27.

I sådana fall får den kompletterande tullkvot som föreskrivs i punkt 2 anpassas på grundval av den balansräkning som avses i artikel 7. De särskilda åtgärderna får avvika från de bestämmelser som antagits enligt artikel 19.1. De får inte medföra diskriminering på grund av leveransernas ursprung.

9. De kvantiteter bananer från tredje stat, traditionella AVS-bananer samt icke traditionella AVS-bananer som återexporteras från gemenskapen skall inte avräknas från motsvarande tullkvoter

Artikel 19

1. Förvaltningen av de tullkvoter som anges i artikel 18.1 och 18.2 samt av importen av traditionella AVS-bananer skall ske i enlighet med en metod som grundar sig på beaktande av traditionella handelsmönster (enligt metoden "traditionella aktörer/nya aktörer").

Kommissionen skall fastställa nödvändiga tillämpningsföreskrifter enligt förfarandet i artikel 27.

Om det blir nödvändigt får andra lämpliga metoder fastställas.

2. Den förvaltningsmetod som fastställts skall, om så är lämpligt, beakta gemenskapsmarknadens försörjningsbehov samt behovet av att bevara dess jämvikt.

Artikel 20

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27 anta föreskrifter för tillämpningen av denna avdelning. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta följande:

- a) Bestämmelser om garantier rörande produktens art, härkomst och ursprung.
- b) Bestämmelser rörande erkännande av det dokument genom vilket dessa garantier kontrolleras.
- c) Villkoren för utfärdande av importlicenser samt deras giltighetstid.
- d) De särskilda bestämmelser som eventuellt krävs för att underlätta övergången från den importordning som tillämpas från och med den 1 juli 1993 till den ordning som införs genom denna avdelning.
- e) De åtgärder som krävs för att säkerställa iakttagande av de skyldigheter som följer av de avtal som gemenskapen ingår i enlighet med artikel 228 i fördraget.”

2) Artikel 32 skall ersättas med följande:

”Artikel 32

1. Senast den 31 december 2004 skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, där så är lämpligt åtföljd av förslag om hur denna förordning fungerar och om möjliga alternativ, särskilt i fråga om importordningen.

2. I rapporten skall särskilt försäljningstendenserna i fråga om gemenskapsbananer, AVS-bananer och bananer från tredje stat analyseras, och det skall göras en bedömning av hur importordningen har fungerat. I samband med detta skall särskild uppmärksamhet ägnas åt i vilken utsträckning de mest sårbara AVS-leverantörerna har kunnat behålla sin ställning på gemenskapsmarknaden.”

3) Artikel 15a skall utgå.

4) Bilagan skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

*BILAGA**"BILAGA***Traditionell import från AVS-staterna**

Import med ursprung i följande leverantörsstater, upp till 857 700 ton (nettovikt) per år:

Elfenbenskusten
Kamerun
Suriname
Somalia
Jamaica
St Lucia
St Vincent och Grenadinerna
Dominica
Belize
Kap Verde
Grenade
Madagaskar"

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1638/98

av den 20 juli 1998

**om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen
av marknaden för oljor och fetter**EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I februari 1997 överlämnade kommissionen till Europaparlamentet och rådet ett meddelande om oliv- och olivoljesektorn, i vilket slutsatsen dras att en reform av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter är nödvändig. Detta meddelande och de alternativ till reform som nämns i det har diskuterats inom gemenskapens institutioner. Enighet råder om att en reform är nödvändig. För att det lämpligaste tillvägagångssättet skall kunna väljas krävs dock att mer tillförlitliga uppgifter finns att tillgå, särskilt om antalet olivträd i gemenskapen, om olivodlingarnas areal och om skördarna. Med hänsyn till den tid som behövs för att samla in och analysera dessa data har kommissionen åtagit sig att lägga fram ett reformförslag under år 2000 så att det kan tillämpas från och med regleringsåret 2001/02.
- (2) Erfarenheten har visat att vissa anpassningar av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden måste genomföras snarast för att minska aktörernas svårigheter inom sektorn, för att förbättra kontrollerna på den nationella administrativa nivån och för att säkerställa ett bättre skydd för gemenskapens budget. Det är lämpligt att meddela föreskrifter om nödvändiga anpassningar av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden och att bestämma berörda priser och belopp för regleringsåren 1998/99 – 2000/01.
- (3) I artikel 5 i rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisa-

tionen av marknaden för oljor och fetter ⁽⁴⁾ föreskrivs ett fast produktionsstöd till producenter vars genomsnittsproduktion inte överstiger 500 kg. Huvudsyftet med denna åtgärd var att minska administrationskostnaderna i samband med kontroll av rätten till stöd. De förändringar som systemet med produktionsstöd har undergått, främst ökningen av utgifterna för det stöd som utbetalas till små producenter och den höjda stödnivån, har dock medfört att systemet med dubbla stöd till producenterna har blivit en orsak till bedrägerier. De bestämmelser som särskilt gäller för stöd till små producenter bör därför utgå.

- (4) Stabiliseringsmekanismen för produktionsstödet grundar sig för närvarande på en garanterad maximikvantitet för hela gemenskapen. Denna garanterade maximikvantitet bör höjas för att ta hänsyn framförallt till produktionsutvecklingen.
- (5) För att främja en rimlig produktionsnivå i alla medlemsstater bör den garanterade maximikvantiteten fördelas mellan alla de producerande medlemsstaterna i form av garanterade nationella kvantiteter. Denna fördelning bör huvudsakligen grunda sig på produktionen under en representativ tidsperiod, bortsett från åren med den lägsta och den högsta produktionen. Hänsyn bör dock tas till situationen inom sektorn i de olika medlemsstaterna, och i synnerhet till den särskilda fördelningen av stöd som tidigare beviljats små producenter och potentiella olivodlingar i Spanien och Portugal.
- (6) Om en medlemsstats faktiska produktion understiger dess garanterade nationella kvantitet får en del av mellanskillnaden läggas till denna medlemsstats garanterade nationella kvantitet för påföljande regleringsår, för att mildra verkningarna av växlingar i produktionen. Resterande del av mellanskillnaden kan användas som kompensation för andra medlemsstater som har överskridit sin garanterade nationella kvantitet, så att en viss solidaritet mellan producenterna inom Europeiska unionen bibehålls.
- (7) Olivodlarna är berättigade till produktionsstöd. Utan att de påverkar tillämpningen av de olika reduktioner och avdrag som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen bör stödet betalas ut oavkortat till odlarna.

⁽¹⁾ EGT C 136, 1.5.1998, s. 20.⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998.⁽³⁾ EGT C 235, 27.7.1998.⁽⁴⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 11).

- (8) Medlemsstaterna bör i detta syfte vid behov få använda en del av de medel som tilldelats dem för stöd till produktionen av olivolja för att stödja produktionen av bordsoliver.
- (9) Konsumtionsstödet kan inte ökas utan risk för bedrägerier och har sannolikt mycket liten effekt på sin nuvarande nivå. Det har tidigare minskat kraftigt utan negativa konsekvenser för konsumtionen av olivolja i gemenskapen. Om detta stöd togs bort skulle det bli möjligt att förstärka kontrollen av systemet för produktionsstöd, främst via de kontrollorgan som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2262/84 av den 17 juli 1984 om särskilda bestämmelser för olivolja⁽¹⁾. Följaktligen bör rådets förordning (EEG) nr 3089/78 av den 19 december 1978 om allmänna bestämmelser för konsumtionsstöd för olivolja⁽²⁾ upphävas.
- (10) Det är lämpligt att upprätthålla, precisera och förstärka åtgärderna för att främja konsumtionen av olivolja och bordsoliver i medlemsstaterna och i tredje land. Syftet med dessa åtgärder är att åstadkomma en bättre jämvikt på marknaden och följaktligen bör härmed sammanhängande utgifter betraktas som en intervention enligt artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾. Dessa åtgärder medför vissa tekniska anpassningar av rådets förordning (EEG) nr 1970/80 av den 22 juli 1980 om allmänna tillämpningsföreskrifter för kampanjer avsedda att främja konsumtionen av olivolja i gemenskapen⁽⁴⁾. Denna förordning bör upphävas och bestämmelserna i den bör, med lämpliga ändringar, införas i förordning nr 136/66/EEG.
- (11) Systemet med offentliga interventionsköp utgör ett produktionsincitament som riskerar att störa marknadsjämvikten. Interventionsköpen bör därför upphöra och hänvisningarna till interventionspris utgå eller ersättas.
- (12) För att uppnå det mål som består i att reglera utbudet av olivolja vid allvarliga störningar på marknaden bör ett stödsystem med kontrakt för privat lagring införas, och dessa kontrakt bör i första hand erbjudas producentgrupper och sammanslutningar av dessa enligt rådets förordning (EG) nr 952/97 av den 20 maj 1997 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa⁽⁵⁾.
- (13) I bilagan till förordning nr 136/66/EEG hänvisas i definitionen av de olika kategorierna jungfruolja till en organoleptisk bedömning vars värde är beroende av en särskild metod. De sensoriska analysmetoderna har nyligen genomgått förbättringar, även om de fortfarande av naturliga skäl innebär risk för en viss subjektivitet. Definitionen i fråga bör ändras så att det vid behov kan hänvisas till effektivare analysmetoder.
- (14) För att förbättra kunskapen om och kontrollen över produktionen av olivolja på producentnivå är det, under regleringsåren 1998/99–2000/01, nödvändigt att — för att beakta gjorda erfarenheter — i fråga om den metodik som används för registret över olivodlingsarealer hämta inspiration i den metodik som används för andra grödor enligt det integrerade systemet för administration och kontroll. Kommissionen måste därför utforma de åtgärder som skall vidtas samt de förfaringsätt och kriterier som skall användas för upprättandet av ett geografiskt informationssystem. Undantag bör därför göras från förordningarna (EEG) nr 154/75⁽⁶⁾ och (EEG) nr 2261/84⁽⁷⁾.
- (15) De alternativ som förutses för reformen kan komma att locka producenter att starta nya olivodlingar. Sådana nyplanterade olivodlingar skulle innebära en allvarlig risk för den framtida jämvikten på en marknad där det redan finns ett överskott. För att undvika denna risk bör det på detta stadium föreskrivas att nyplanterade odlingar skall vara uteslutna från alla framtida stödsystem, utom om de utgör en del av ett program som godkänts av kommissionen. Med hänsyn till tiden mellan det att kommissionen

(1) EGT L 208, 3.8.1984, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2599/97 (EGT L 3561, 23.12.1997, s. 17).

(2) EGT L 369, 29.12.1978, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1582/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 13).

(3) EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT L 125, 8.6.1995, s. 1).

(4) EGT L 192, 26.7.1980, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1651/86 (EGT L 145, 30.5.1986, s. 10).

(5) EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

(6) Rådets förordning (EEG) nr 154/75 av den 21 januari 1975 om inrättande av ett register över olivodlingar i de olivoljeproducerande medlemsstaterna (EGT, L 19, 24.1.1975, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3788/85 (EGT L 367, 31.12.1985, s. 1).

(7) Rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja (EGT L 208, 3.8.1984, s. 3). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 636/95 (EGT L 67, 25.3.1995, s. 1).

lägger fram förslaget och dettas godkännande måste också de nyplanteringar uteslutas som äger rum från och med månaden efter den tidpunkt då aktörerna underrättas om kommissionens avsikter i detta avseende.

- (16) Behovet av en reform av olivoljsektorn har sin grund i att det med tiden kommer att bli omöjligt att behålla vissa åtgärder som föreskrivs i förordning nr 136/66/EEG. Trots de övergångsändringar som föreskrivs i den här förordningen bör åtgärderna upphävas med verkan från och med den 1 november 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning nr 136/66/EEG ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 2a.2 skall uttrycket "interventionspriset" ersättas med följande:

"produktionsriktpriiset med avdrag för produktionsstödet samt ett belopp som beaktar svängningarna på marknaden och kostnaderna för transport av olivoljan från produktionsområdena till konsumtionsområdena"

- 2) Artikel 4 ersätts med följande:

"Artikel 4

1. Ett produktionsriktpriis skall införas för gemenskapen.

Priset skall fastställas för grossistledet för ordinär jungfruolja med en halt av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på 3,3 g/100 g.

2. För regleringsåren 1998/99 – 2000/01 skall det produktionsriktpriis som avses i punkt 1 fastställas till 383,77 ecu/100 kg.

3. Om inte rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet beslutar något annat skall regleringsåret för olivolja löpa från och med den 1 november till och med den 31 oktober följande år."

- 3) Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Ett produktionsstöd för olivolja skall införas. Stödet skall bidra till att ge producenterna en rimlig inkomst.

Stödet skall beviljas odlarna i förhållande till den kvantitet olivolja som de faktiskt producerar.

Utan att det påverkar tillämpningen av olika avdrag enligt gemenskapslagstiftningen skall stödet oavkortat betalas ut till odlarna.

2. För regleringsåren 1998/99 – 2000/01 skall det enhetsbelopp för produktionsstödet som avses i punkt 1 fastställas till 132,25 ecu/100 kg.

3. Den garanterade maximikvantiteten olivolja för vilken sådant stöd som avses i punkt 1 skall beviljas skall vara högst 1 777 261 ton olivolja per regleringsår. Denna garanterade maximikvantitet skall i form av garanterade nationella kvantiteter fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:

— Spanien	760 027 ton
— Frankrike	3 297 ton
— Grekland	419 529 ton
— Italien	543 164 ton
— Portugal	51 244 ton

4. Medlemsstaterna får använda en del av sin garanterade nationella kvantitet och sitt stöd till produktion av olivolja för att stödja produktionen av bordsoliver, enligt villkor som kommissionen skall godkänna i enlighet med förfarandet i artikel 38.

I detta fall är den garanterade nationella kvantitet som beaktas vid tillämpningen av punkterna 5 och 6 den kvantitet som avses i punkt 3 minskad med en kvantitet som motsvarar stödet till produktionen av bordsoliver.

5. Om den faktiska produktionen i en medlemsstat under ett regleringsår understiger dess garanterade nationella kvantitet skall följande gälla:

- a) 20 % av mellanskillnaden skall fördelas mellan de medlemsstater som har överskridit sina garanterade nationella kvantiteter under samma regleringsår. Fördelningen skall göras i proportion till de mottagande staternas garanterade nationella kvantiteter.
- b) 80 % av mellanskillnaden skall, dock endast under det följande regleringsåret, läggas till den aktuella medlemsstatens garanterade nationella kvantitet.

Kommissionen skall fördela resterande kvantiteter i enlighet med förfarandet i artikel 38.

6. Det stödbelopp som avses i punkt 2 skall beviljas i varje medlemsstat där den faktiska produktionen, för vilken berättigande till stöd har konstaterats, understiger eller är lika med den garanterade nationella kvantiteten, i förekommande fall ökad i enlighet med punkt 5.

I de övriga medlemsstaterna skall det enhetsstödbelopp som beviljas vara lika med det belopp som avses i punkt 2 multiplicerat med en koefficient. Denna koefficient skall beräknas genom att den garanterade nationella kvantiteten för den berörda medlemsstaten, i förekommande fall ökad i enlighet med bestämmelserna i punkt 5, divideras med den faktiska produktion för vilken rätten till stöd har erkänts.

7. För att kunna styra kontrollen i fråga om fastställandet av den kvantitet olja som berättigar till stöd skall avkastningen av oliver och olja bestämmas för varje regleringsår, för enhetliga produktionsområden.

8. Erkända producentgrupper eller sammanslutningar av dessa får delta i arbetet med att fastställa den faktiska produktion som avses i punkt 5 och den avkastning som avses i punkt 7.

9. En procentsats av det produktionsstöd som tilldelas samtliga producenter eller en del av producenterna skall avsättas för finansiering av regionala åtgärder för att förbättra kvaliteten på olivoljeproduktionen och miljöeffekterna av denna i den enskilda producerande medlemsstaterna.

För regleringsåren 1998/99–2000/01 skall den procentsats som avses i första stycket bestämmas till 1,4 % av det produktionsstöd som tilldelats olivoljeproducenterna.

10. Rådet skall på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

11. Den avkastning som avses i punkt 7 skall fastställas och tillämpningsföreskrifter för denna artikel antas i enlighet med förfarandet i artikel 38 och, i förekommande fall, i enlighet med förfarandet i artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (*).

(*) EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT L 125, 8.6.1995, s. 1)."

4) Artiklarna 5a, 7 och 8 skall utgå.

5) Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

1. Gemenskapen kan direkt eller indirekt bedriva informationsverksamhet samt vidta andra åtgärder för att i medlemsstaterna eller i tredje land främja konsumtionen av olivolja och bordsoliver som producerats i gemenskapen.

De åtgärder som avses i första stycket kan omfatta

- a) spridning av befintlig kunskap, särskilt med avseende på olivoljans näringsvärde,
- b) marknadsundersökningar i syfte att utvidga marknaden för olivolja,

- c) reklam-, PR- och marknadsföringskampanjer för att främja konsumtionen av olivolja, särskilt för att framhålla dess kvalitet, och av produkter som innehåller olivolja,
- d) forskning, särskilt för att vetenskapligt undersöka olivoljans näringsmässiga aspekter,
- e) studier för utvärdering av resultaten av marknadsföringskampanjerna.

2. Kommissionen skall underrätta rådet om det handlingsprogram som den avser att genomföra under följande regleringsår. För att utarbeta programmet får kommissionen bland annat rådfråga organ som specialiserat sig på marknads- och reklamundersökningar samt forskningsinstitut.

3. Kommissionen skall besluta om de i punkt 1 uppräknade åtgärderna efter samråd med Förvaltningskommittén för oljor och fetter i enlighet med förfarandet i artikel 39.

4. De kostnader som uppstår genom de åtgärder som avses i punkt 1 får finansieras till 100 % av gemenskapen och betraktas som interventioner enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 729/70.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38."

6) Första stycket i artikel 11a skall ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall, i den omfattning det berör dem, vidta nödvändiga åtgärder för att beivra överträdelser av det stödsystem som avses i artikel 5. Vid eventuella överträdelser som anmäls av de kontrollorgan som avses i rådets förordning (EEG) nr 2262/84 av den 17 juli 1984 om särskilda bestämmelser för olivolja (*) skall medlemsstaterna besluta om följderna inom tolv månader efter anmälan.

(*) EGT L 208, 3.8.1984, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2599/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 17)."

7) Artikel 12 skall utgå.

8) Artikel 12a skall ersättas med följande:

"Artikel 12a

Vid allvarliga störningar på marknaden i vissa regioner av gemenskapen får det, för att reglera marknaden, i enlighet med förfarandet i artikel 38 beslutas att organ som erbjuder tillräckliga garantier och som är godkända av medlemsstaterna ges tillstånd att ingå lagringskontrakt för den olivolja som de saluför. Bland de berörda organen skall företrädare ges till producentgrupper eller sammanslutningar av dessa enligt förordning (EG) nr 952/97 (*).

De åtgärder som avses i första stycket kan bland annat genomföras när det genomsnittspris som har noterats på marknaden under en representativ period understiger 95 % av det interventionspris som gäller under regleringsåret 1997/98.

Det stödbelopp som skall beviljas för fullgörande av kontrakten samt tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt när det gäller kvantiteter, kvalitet och lagringstid för de berörda oljorna, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 38 så att marknaden påverkas på ett avgörande sätt. Stödet kan beviljas genom anbudsförfarande.

(*) EGT L 142, 2.6.1997, s. 30."

9) Artikel 20.2 skall utgå.

10) Artikel 20a.2 sista stycket och artikel 20a.4 skall utgå.

11) Artikel 20d.1 skall ersättas med följande:

"1. En procentsats av det produktionsstöd som skall utbetalas till erkända producentorganisationer och sammanslutningar av dessa enligt denna förordning skall innehållas. Detta belopp skall användas till finansiering av de kostnader som uppkommer till följd av den verksamhet som avses i artiklarna 5.7 och 20c.

För regleringsåren 1998/99 – 2000/01 skall den procentsats av produktionsstödet som avses i första stycket fastställas till 0,8 %."

12) Artikel 20d.3 skall utgå.

13) Punkt 1 i bilagan skall ersättas med följande:

"1. Jungfruolja:

Olja som utvunnits ur oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer under förhållanden, särskilt när det gäller värme, som inte medför någon försämring av oljan, och som inte har undergått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering eller filtrering, men inte oljor som utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller omförestning, eller blandningar med andra oljor.

Dessa oljor klassificeras och betecknas enligt följande:

a) Extra jungfruolja:

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och

med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

b) Jungfruolja (uttrycket "fin" får användas i produktions- och grossistledet):

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 2 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

c) Ordinär jungfruolja:

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 3,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

d) Bomolja (lampolja):

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på mer än 3,3 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori."

Artikel 2

1. Genom undantag från förordning (EEG) nr 154/75 skall arbetet med registret över olivodlingsarealer inriktas på att ett geografiskt informationssystem skall upprättas, uppdateras och användas under regleringsåren 1998/99 – 2000/01.

Det geografiska informationssystemet skall upprättas på grundval av uppgifter från registret över olivodlingsarealer. Kompletterande uppgifter skall inlämnas genom skörde-deklarationer i samband med stödansökan. Uppgifterna i det geografiska informationssystemet skall lokaliseras geografiskt genom databehandlade flygfoton.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera att uppgifterna i skördedeklarationerna stämmer med uppgifterna i det geografiska informationssystemet. Om uppgifterna inte stämmer skall medlemsstaterna verifiera uppgifterna och utföra kontroller på plats.

Kommissionen skall besluta om förfaringsätt och kriterier med avseende på den jämförelse mellan uppgifter som avses i första stycket samt om tillåtna toleranser. Kommissionen skall också besluta om föreskrifter och om antalet verifieringar och kontroller på plats som skall utföras för vart och ett av regleringsåren 1998/99 – 2000/01.

3. Om det vid de verifieringar och kontroller som avses i punkt 2 visar sig att uppgifterna i skördedeklarationen inte är riktiga, särskilt när det gäller antalet olivträd, skall medlemsstaten, för ett eller flera regleringsår beroende på hur allvarig den konstaterade avvikelser är

— minska den kvantitet olivolja för vilken stöd får utbetalas, eller

— undanta de berörda olivträden från stöd,

enligt föreskrifter och kriterier som skall fastställas av kommissionen.

4. De åtgärder som skall vidtas samt de förfaringssätt, kriterier och antal kotnroller som skall fastställas enligt denna artikel, skall beslutas av kommissionen för regleringsåren 1998/99 – 2000/01 enligt förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG.

5. De åtgärder som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas genom att undantag görs från de åtgärder som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2261/84 när det gäller skördedeklarationerna och deras samband med stödet.

Artikel 3

1. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en smidig övergång från den ordning som gäller för regleringsåret 1997/98 till den nya ordning som blir följden av de åtgärder som införs genom denna förordning.

2. Rådet skall, på grundval av det förslag som kommissionen skall lägga fram under år 2000, besluta om den gemensamma organisation av marknaden för oljor och fetter för att från och med den 1 november 2001 ersätta den som inrättades genom förordning nr 136/66/EEG.

Artikel 4

De nya olivträd och arealer som planteras efter den 1 maj 1998 eller som inte har rapporterats i form av en skörde-deklaration vid en tidpunkt som skall fastställas, får inte

utgöra grund för stöd till olivproducenter inom ramen för den gemensamma organisation av marknaden för oljor och fetter som kommer att gälla från och med den 1 november 2001.

Dock får det inom vissa begränsningar som skall fastställas tas hänsyn till

— nya olivträd inom ramen för återställandet av en gammal olivodling eller

— nyodlingar

på arealer som omfattas av ett program som godkänts av kommissionen. Såvitt avser Grekland, Frankrike och Portugal skall de arealer som omfattas av de program som kommissionen kommer att godkänna under perioden fram till och med den 1 november 2001 vara 3 500 ha, 3 500 ha respektive 30 000 ha.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG.

Artikel 5

Artiklarna 5, 11a, 12a, 13 och 20a i förordning nr 136/66/EEG upphävs med verkan från och med den 1 november 2001.

Förordning (EEG) nr 3089/78 och förordning (EEG) nr 1970/80 upphävs.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *europiska gemenskapernas officiella tidning*.

den skall tillämpas från och med den 1 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1639/98

av den 20 juli 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 2261/84 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, särskilt artikel 5.8 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾, och

av följande skäl:

Genom förordning (EG) nr 1638/98 utgår de bestämmelser om produktionsstöd som särskilt avser odlare som producerar mindre än 500 kg olivolja ur förordning nr 136/66/EEG. Följaktligen bör förordning (EEG) nr 2261/84⁽³⁾ anpassas och kontrollerna avseende produktionsstödet förstärkas.

Genom förordning (EG) nr 1638/98 införs i artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG en nationell fördelning av den garanterade maximikvantiteten och vidare bestäms vad som skall bli följden av ett överskridande av någon av dessa garanterade nationella kvantiteter när det gäller nivån på produktionsstödet för den berörda medlemsstaten. Det är nödvändigt att, med beaktande av gjorda erfarenheter, precisera vad som bör fastställas eller meddelas såvitt avser förvaltningen av denna ordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2261/84 ändras på följande sätt:

1) I artikel 2 skall punkterna 4 och 5 ersättas med följande:

”4. Stödet skall, i enlighet med artikel 5.1 i förordning nr 136/66/EEG beviljas för den kvantitet olja som faktiskt har framställts i en godkänd kvarn.”

⁽¹⁾ EGT L 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1638/98 (EGT L 26, 28.7.1998, s. 32).

⁽²⁾ EGT C 136, 1.5.1998, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 208, 3.8.1984, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 636/95 (EGT L 67, 25.3.1995, s. 1).

2) I artikel 8.1 skall andra strecksatsen ersättas med följande:

”— att de uppgifter som lämnats av varje odlare i fråga om de kvantiteter av oliver som pressats och de kvantiteter av olja som erhållits överensstämmer med de kvantiteter av oliver och olja som uppgivits i intyget om pressning.”

3) Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

”1. Varje olivodlare kan få ett förskott på det begärda stödbeloppet.”

4) I artikel 13.1 skall följande punkt läggas till:

”e) till de behöriga myndigheterna, före de datum som skall fastställas, inlämnar månatliga kopior av lagerredovisningen.”

5) Artikel 14 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 3a skall den inledande delen ersättas med följande:

”För utbetalning av stöd till olivodlare skall medlemsstaten kontrollera:”

b) Punkt 4 skall utgå.

c) Andra stycket i punkt 5 skall ersättas med följande:

”Dessa register skall användas som stöd i den kontrollverksamhet som skall genomföras enligt punkterna 1, 2 och 3.”

6) I artikel 15.3 skall orden ”med en genomsnittlig produktion av minst 500 kg olivolja per regleringsår, och” utgå.

7) Artikel 17a skall ersättas med följande:

”Artikel 17 a

1. Följande skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG före den 1 oktober för det löpande regleringsåret och för varje producerande medlemsstat:

— Beräknad produktion för vilken stöd kan komma att betalas ut.

— Enligt produktionsvillkoren för det ifrågavarande regleringsåret skall det enhetsbelopp för produktionsstödet som får utbetalas i förskott anpassas så att varje risk för oberättigad betalning till olivodlare undviks.

2. Senast åtta månader efter regleringsårets slut skall kommissionen för det året, för varje producerande medlemsstat och enligt det förfarande som anges i punkt 1 fastställa följande:

- Den faktiskt framställda kvantitet för vilken rätt till stöd har erkänts.
- Enhetsbeloppet för produktionsstödet, i förekommande fall påverkat av den koefficient som föreskrivs i artikel 5.6 i förordning nr 136/66/EEG.

3. Medlemsstaterna skall senast den 5 september under det löpande regleringsåret till kommissionen överlämna uppgifter rörande den beräknade produktionen av olivolja för det regleringsåret. Kommissionen

får använda andra informationskällor och vid behov låta genomföra undersökningar eller granskningar av framställningen av olivolja.”

- 8) I artikel 18 skall orden ”som anges i artikel 5.2 första stycket andra strecksatsen” ersättas med ”som anges i artikel 5.7”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1640/98**av den 27 juli 1998****om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen ⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare spannmål.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning

(EG) nr 1292/96 ⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Spannmål skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr:** 171/97
2. **Mottagare** (²): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma tfn (39-6) 65 13 2988; fax 65 13 2844/3; telex 626675 WFP I
3. **Mottagarens representant:** uppges av mottagaren
4. **Bestämmelseland:** Liberia
5. **Vara som skall framskaffas:** vetemjöl
6. **Total kvantitet (ton netto):** 7 650
7. **Antal partier:** 1
8. **Varans egenskaper och kvalitet** (³) (⁴): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.B.1 a)
9. **Emballage** (⁵): Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (2.2 A 1.d, 2.d och B.1)
10. **Etikettering eller märkning** (⁶): Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.B.3)
 - språk att använda vid märkning: engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen — fob stuvat
13. **Alternativt leveransstadium:** —
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** —
 - hamn eller transitlager: —
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 14.9—4.10.1998
 - andra leveranstid: 28.9—18.10.1998
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: —
 - andra leveranstid: —
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 11.8.1998
 - andra leveranstid: 25.8.1998
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 ecu/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** (¹):
 - Bureau de l'aide alimentaire
 - Att. Mr T. Vestergaard
 - Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
 - Rue de la Loi/Wetstraat 200
 - B-1049 Bryssel
 - telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag** (⁷): Bidrag som är tillämpligt den 24.7.1998 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1345/98 (EGT L 184, 27.6.1998, s. 10).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: André Debongnie (tfn (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverantören som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller hans representant för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 259/98 (EGT L 25, 31.1.1998, s. 39) är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
- (⁵) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat för växter.
- (⁶) Trots punkt II.B.3 c i EGT C 114 skall påskriften lyda "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1641/98

av den 27 juli 1998

om inledandet av en stående anbudsinfordran för råg som innehas av det österrikiska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2193/96⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.

Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 26 334 ton råg som innehas av det österrikiska interventionsorganet.

Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

Om uttaget av råg försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

I artikel 7.2a i förordning (EEG) nr 2131/93 föreskrivs att den vars anbud antagits för de exporterade kvantiteterna skall få ersättning för de lägsta transportkostnaderna mellan lagringsorten och lastningsplatsen. Mot bakgrund av Österrikes geografiska läge bör denna bestämmelse tillämpas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det österrikiska interventionsorganet inleda en stående

anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av råg som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 26 334 ton råg som skall exporteras till tredje land.
2. De regioner där de 26 334 tonnen råg lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.
2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.
3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.
4. Enligt artikel 7.2a i förordning (EEG) nr 2131/93 skall den vars anbud antagits för de exporterade kvantiteterna få ersättning för de lägsta transportkostnaderna mellan lagringsorten och lastningsplatsen.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.
2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnade av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 30 juli 1998 kl. 9.00 (Brysseltid).

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 293, 16.11.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (Brysseltid).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 27 maj 1999 kl. 9.00 (Brysseltid).

4. Anbudet skall lämnas in till det österrikiska interventionsorganet.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företräddas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick;

b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider nedanstående gränsvärden:

- 1 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 68 kg/hl,
- 1 procentenhet avseende vattenhalten,
- 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽¹⁾,
- 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick;

c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen

— antingen godta partiet i befintligt skick, eller

— avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsråg av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsråg av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av råg sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽¹⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av råg i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontrollexemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

- Centeno de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1641/98
- Rug fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1641/98
- Interventionsroggen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1641/98
- Σίκαλη παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1641/98
- Intervention rye without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1641/98
- Seigle d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1641/98
- Segala d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1641/98
- Rogge uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1641/98
- Centeio de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 1641/98
- Interventioruista, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1641/98
- Interventionsråg, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1641/98.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.
2. Förpliktelserna att exportera till tredje land skall täckas av en säkerhet på 50 ecu per ton, varav en summa

på 30 ecu per ton skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande 20 ecu per ton skall ställas före uttaget av spannmålen.

Trots artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- beloppet på 30 ecu/ton frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att råg har lämnat gemenskapens tullområde,
- beloppet 20 ecu/ton frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 ecu per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det österrikiska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsenast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbudsenast skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

*BILAGA I**(i ton)*

Lagringsplats	Mängd
Niederösterreich	9 657
Oberösterreich	16 677

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av råg som innehas av det österrikiska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1641/98)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			— Specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

*BILAGA III***Stående anbudsinfordran för export av råg som innehas av det österrikiska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 1641/98)

1	2	3	4	5	6	7
Anbuds- givare nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i ecu per ton) (¹)	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i ecu per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i ecu per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

(¹) Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är

— fax nr: 296 49 56
295 25 15

— telex nr: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1642/98

av den 27 juli 1998

om utfärdande av importlicenser för ris för ansökningar som inlämnats under de tio första arbetsdagarna i juli 1998 enligt förordning (EG) nr 327/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 327/98 av den 10 februari 1998 om öppnande och förvaltning av vissa tullkvoter för import av ris och brutet ris⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 648/98⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 327/98 skall kommissionen, inom tio dagar räknat från sista dagen för medlemsstaternas anmälan, besluta om i vilken utsträckning ansökningar får godkännas och fastställa de tillgängliga kvantiteterna för nästa delkvot.

Granskning av de kvantiteter för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov minskade med en procentsats för

nedsättning enligt bestämmelserna i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första tio arbetsdagarna i juli 1998 enligt förordning (EG) nr 327/98 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedsättning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.

2. De tillgängliga kvantiteterna för nästa delkvot fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 37, 11.2.1998, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 3.

BILAGA

Procentsatser för nedsättning som skall tillämpas på de kvantiteter för vilka ansökan ingivits under delkvoten för juli 1998 samt tillgängliga kvantiteter för nästa delkvot:

- a) den kvantitet som avses i artikel 2: helt eller delvis slipat ris som omfattas av KN-nummer 1006 30

Ursprung	Nedsättning (i %)	Tillgänglig kvantitet för delkvoten för september 1998 (ton)
Amerikas förenta stater	0 (1)	284
Thailand	0 (1)	109,71
Australien	0 (1)	761

(1) Utfärdande av importlicens för den kvantitet för vilken ansökan ingivits.

- b) den kvantitet som avses i artikel 2: ris som endast är befriat från ytterskalet och som omfattas av KN-nummer 1006 20

Ursprung	Nedsättning (i %)	Tillgänglig kvantitet för delkvoten för september 1998 (ton)
Australien	0 (1)	10 364,50
Amerikas förenta stater	0 (1)	100
Thailand	0 (1)	153,50
Andra länder	0 (1)	116

(1) Utfärdande av importlicens för den kvantitet för vilken ansökan ingivits.

- c) den kvantitet som avses i artikel 2: brutet ris som omfattas av KN-nummer 1006 40 00

Ursprung	Nedsättning (i %)
Thailand	0 (1)
Australien	75
Guyana	0 (1)
Amerikas förenta stater	0 (1)
Andra länder	13,5109

(1) Utfärdande av importlicens för den kvantitet för vilken ansökan ingivits.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1643/98

av den 27 juli 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	052	71,6
	999	71,6
0709 90 70	052	47,7
	999	47,7
0805 30 10	382	60,5
	388	72,9
	524	67,2
	528	57,4
	999	64,5
0806 10 10	052	130,6
	400	292,6
	412	187,0
	600	98,2
	624	164,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	174,7
	388	71,3
	400	77,2
	508	132,2
	512	76,1
	524	61,6
	528	84,5
	720	167,0
	800	210,4
	804	109,4
0808 20 50	999	110,0
	052	108,0
	388	96,1
	512	103,4
	528	93,7
0809 10 00	999	100,3
	052	164,2
	064	121,7
	066	95,7
0809 20 95	999	127,2
	052	413,6
	061	260,9
	400	302,1
	404	365,2
0809 40 05	616	297,8
	999	327,9
	052	137,0
	064	83,3
	066	95,8
	624	206,5
	999	130,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1644/98

av den 27 juli 1998

om utfärdande av importlicenser den 30 juli 1998 för tredje kvartalet 1998 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1589/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1439/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3013/89 beträffande import och export av produkter inom sektorn för får- och getkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2498/96⁽⁴⁾, särskilt artikel 16.4 i denna, och

av följande skäl:

Förordning (EG) nr 1439/95 fastställer enligt avdelning II B, de tillämpningsföreskrifter vad gäller import av produkter som hänförs till KN-numren 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 och 0204 inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO. Enligt artikel 16.4 i förordning (EG) nr 1439/95 bör det bestämmas i vilken utsträckning de ansökningar om utfärdande av importlicenser som lämnats in under det tredje kvartalet 1998 kan godkännas.

När de kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser har lämnats in är större än de kvantiteter som kan

importeras enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 1439/95, bör de förra minskas med samma procentsats i enlighet med artikel 16.4 b i förordning (EG) nr 1439/95.

När de kvantiteter för vilka licenser har sökts är mindre än eller lika stora som de kvantiteter som anges i förordning (EG) nr 1439/95, kan alla ansökningar om licenser godkännas.

Ansökningar har lämnats in i Grekland för produkter med ursprung i Förbundsrepubliken Jugoslavien.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Grekland utfärdar den 30 juli 1998 importlicenser enligt avdelning II B i förordning (EG) nr 1439/95 för de ansökningar som lämnats in den 1–10 juli 1998. För de produkter med ursprung i Förbundsrepubliken Jugoslavien som omfattas av KN-nummer 0204 beviljas de totala begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 289, 7.10.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 53.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1645/98

av den 27 juli 1998

om höjning av den tullkvot för import av bananer för 1998 som föreskrivs i artikel 18 i rådets förordning (EEG) nr 404/93

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 18.1 och artikel 30 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 404/93 föreskrivs att när efterfrågan i gemenskapen, som fastställts på grundval av den prognos som avses i artikel 16 ökar, skall storleken på tullkvoten ökas i samma utsträckning.

I sin förordning (EG) nr 1502/98⁽³⁾ gjorde kommissionen en prognos för produktion och konsumtion i gemenskapen samt för import och export. Denna prognos visar framför allt på en ökning av gemenskapens efterfrågan, särskilt till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till gemenskapen.

För att tillfredsställa konsumentefterfrågan på gemenskapsmarknaden bör tullkvoten ökas för 1998 enligt uppgifterna i ovannämnda prognos.

I sin dom av den 26 november 1996 i mål C 68/95 ansåg domstolen att artikel 30 i förordning (EEG) nr 404/93 bemyndigar, och, beroende på omständigheterna, ålägger kommissionen att fastställa bestämmelser för särskilt svåra omständigheter som uppstår till följd av att importörer av bananer från tredje land eller av icke-traditionella AVS-bananer stöter på svårigheter som hotar deras överlevnad när en exceptionellt låg tullkvot har tilldelats dem på grundval av de referensår som skall beaktas i enlighet med artikel 19.2 i samma förordning, för den händelse att dessa svårigheter är kopplade till övergången från existe-

rande nationella ordningar före ikraftträdandet av förordningen för den gemensamma organisationen av marknaden och inte kan skyllas på bristande effektivitet hos de berörda aktörerna.

Till följd av denna dom har ett visst antal aktörer till kommissionen lämnat in ansökningar om ökad tilldelning i vilka de åberopat särskilt svåra omständigheter. För att under 1998 kunna bevilja de ansökningar som i enlighet med domstolens kriterier förefaller berättigade är det lämpligt att inom tullkvoten skapa en särskild reserv.

Förvaltningskommittén för bananer har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den tullkvot för import av bananer från tredje land och av icke-traditionella AVS-bananer som fastställs i artiklarna 18 och 19 i förordning (EEG) nr 404/93 skall fastställas till 2 553 000 ton för 1998.

Inom denna tullkvot skall en maximikvantitet på 16 500 ton avsättas för att göra det möjligt att vidta särskilda åtgärder, genom tillämpning av artikel 30 i ovannämnda förordning för att på så sätt hantera de särskilt svåra omständigheter som vissa aktörer erfar till följd av ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer. Denna kvantitet skall inte beaktas när det gäller tilldelningen av importlicenser till aktörerna inom kategorierna A, B och C genom tillämpning av artikel 19.1 och 19.2 i samma förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.⁽³⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 17.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1646/98

av den 27 juli 1998

om fastställande av kvantiteter för import av bananer till gemenskapen för det fjärde kvartalet 1998

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 9.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1409/96 ⁽⁴⁾ föreskrivs att det för varje kvartal skall fastställas vägledande kvantiteter för utfärdande av importlicenser, vilka vid behov uttrycks i procent av de andelar som tilldelats de olika länderna eller grupperna av länder som förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 478/95 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 702/95 ⁽⁶⁾, eller av de kvantiteter som är tillgängliga av dessa kvoter. Detta skall ske utifrån de uppgifter och prognoser som finns för gemenskapsmarknaden.

De tullkvotskvantiteter som finns tillgängliga för import från de länder eller grupper av länder som finns förtecknade i bilaga I till förordning (EG) nr 478/95 för fjärde kvartalet 1998 bör fastställas på grundval av dels de importlicenser som utfärdats under de första tre kvartalen och dels de tullkvoter som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 404/93, ökat som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1645/98 ⁽⁷⁾.

Med samma mål i sikte bör de vägledande kvantiteter som föreskrivs i artikel 14.1 i förordning (EEG) nr 1442/93 fastställas för utfärdande av importlicenser för den tradi-

tionella bananimporten från AVS-staterna (länder i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet).

Denna förordning måste träda i kraft omedelbart så att licensansökningar kan lämnas in för det fjärde kvartalet 1998.

Förvaltningskommittén för bananer har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De kvantiteter som är tillgängliga för import för fjärde kvartalet 1998 i enlighet med tullkvotsordningen för bananimport från de länder eller grupper av länder som förtecknas i bilaga I i förordning (EG) nr 478/95 fastställs i bilaga I till denna förordning.

2. Ansökningar om importlicenser för fjärde kvartalet 1998 från enskilda aktörer får inte omfatta en kvantitet som överstiger skillnaden mellan den kvantitet som tilldelats aktören i enlighet med artiklarna 4.4 och 6 i förordning (EEG) nr 1442/93 och den sammanlagda kvantitet som omfattas av importlicenser som tilldelats aktören för de första tre kvartalen 1998. Importlicensansökningar skall åtföljas av kopior av eventuella importlicenser som utfärdats för aktören för de föregående kvartalen 1998.

Artikel 2

I enlighet med artikel 14.1 i förordning (EEG) nr 1442/93 fastställs de kvantiteter som är tillgängliga för traditionell bananimport från AVS-staterna för det fjärde kvartalet 1998 i bilaga II till denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 142, 12.6.1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 20.7.1996, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 49, 4.3.1995, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 71, 31.3.1995, s. 84.

⁽⁷⁾ Se sida 53 i denna tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Tullkvotskvantiteter som är tillgängliga för bananimport under fjärde kvartalet 1998 från de länder eller grupper av länder som finns förtecknade i bilaga I till förordning (EG) nr 478/95

TABELL 1

(ton nettovikt)

Land	Kvantitet
Colombia	116 298,190
Costa Rica	135 490,207
Nicaragua	48 536,916
Venezuela	27 338,679

TABELL 2

(ton nettovikt)

Land	Kvantitet
Icke-traditionella importörer från AVS-stater:	
Dominikanska Republiken	9 228,302
Belize	7 950,000
Elfenbenskusten	1 105,513
Kamerun	4 950,000
Andra AVS-stater	853,664

TABELL 3

(ton nettovikt)

Land	Kvantitet
Andra	272 517,342

BILAGA II

Kvantitet som är tillgängliga för traditionell bananimport från AVS-staterna för fjärde kvartalet 1998

(ton nettovikt)

Land	Kvantitet
Traditionell import från AVS-stater:	
Elfenbenskusten	26 750
Kamerun	38 206
Surinam	14 915
Somalia	52 724
Jamaica	54 619
Lovartöarna	189 309
Belize	8 272
Kap Verde	4 800
Madagaskar	5 900

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1647/98

av den 27 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 411/97 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på verksamhetsprogram, driftsfonder och ekonomiskt stöd från gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾, särskilt artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 411/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 214/98⁽⁴⁾, behandlas de åtgärder och utgifter som verksamhetsprogrammen inte får avse. Mot bakgrund av erfarenheterna från ett års tillämpning av denna ordning framstår det av rättssäkerhetsskäl som nödvändigt att ersätta dessa bestämmelser med en mer tydlig och detaljerad förteckning över åtgärder och utgifter, som inte är stödberättigande. Dessa bör kunna vara tidsbegränsade eller ha vissa tak.

I samma förordnings artikel 5.2 om villkoren för godkännande av verksamhetsprogram är det nödvändigt att fastslå att det är de behöriga nationella myndigheterna som skall faställa om föreslagna åtgärder och utgifter är stödberättigande, mot bakgrund av nämnda förteckning. De bör här också tillåtas att införa kompletterande nationella villkor och att bedöma verksamhetsförslagen utifrån dessas särskilda förutsättningar.

Denna förordning bör tillämpas på samtliga verksamhetsprogram som genomförs från och med 1999. För redan godkända program bör dock tidsfristen för ansökningar om programändringar flyttas fram från den 15 september 1998 till den 15 oktober 1998 för att göra det möjligt för producentorganisationerna att konstatera behovet av ändringar. Det är dock nödvändigt att ge medlemsstaterna möjlighet att fortsätta tillämpa de program som godkänts

innan denna förordning träder i kraft, om det inte är lämpligt att anpassa dem med tanke på hur långt genomförandet av dem har kommit.

Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 411/97 ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

”2. Förslaget till verksamhetsprogram får inte avse åtgärder och utgifter som återfinns i den icke uttömmande förteckning över icke stödberättigande åtgärder och utgifter som återfinns i bilagan.”

2. I artikel 5.2 skall följande punkt b a läggas till:

”b a) att de föreslagna åtgärderna och utgifterna är stödberättigande utifrån den icke uttömmande förteckning över icke stödberättigande åtgärder och utgifter som återfinns i bilagan.”

Artikel 2

De verksamhetsprogram som godkänts av medlemsstaterna innan denna förordning träder i kraft och som fortsätter att genomföras under 1999 skall följa bestämmelserna i denna. Vid behov får producentorganisationerna inkomma med ansökningar om programändringar senast den 15 oktober 1998.

Medlemsstaterna skall dock kunna fortsätta tillämpa de program som godkänts innan denna förordning träder i kraft, om det inte är lämpligt att anpassa dem med tanke på hur långt genomförandet av dem har kommit.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas för de program som genomförs från och med 1999.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 62, 4.3.1997, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 29.1.1998, s. 10.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER OCH UTGIFTER SOM INTE ÄR STÖDBERÄTTIGANDE

1. Allmänna produktionskostnader särskilt

- utsäde och plantor, förutom plantor för perenna odlingar (perenna växter, träd, buskar),
- växtskyddsprodukter, inklusive integrerade eller biologiska bekämpningsmedel och material, gödningsmedel och andra produktionsmedel,
- kostnader för emballering, lagring eller förpackning, även inom ramen för nya processer,
- kostnader för insamling och transport, även internt inom producentorganisationen,
- driftskostnader (särskilt elektricitet, bränsle, underhåll).

Om det rör sig om ekologisk produktion, integrerad produktion eller experimentell/pilotproduktion⁽¹⁾, rör sig om miljöåtgärder (även återvinningsemballage) eller kvalitetshöjande åtgärder (även certifierat utsäde eller plantor) är dock de särskilda kostnaderna stödberättigande under löptiden för ett enskilt verksamhetsprogram. Om det rör sig om program med kort löptid, i enlighet med artikel 15.1 i denna förordning, och som förpliktar till framläggande av program med normal löptid kan stödberättigandet för kostnader sträcka sig över fem år.

2. Allmänna kostnader särskilt vad gäller:

- Förvaltningskostnader.
- Personalkostnader. Dock skall som allmänna omkostnader inte betraktas sådana som beror av åtgärder för att förbättra eller behålla en hög nivå beträffande kvalitet, saluföring eller miljö och som kräver kvalificerad personal. I sådana fall skall, om producentorganisationen använder sig avavlönad personal som är anställd i producentorganisationen eller i ett medlemsföretag, arbetstiden dokumenteras i timjournaler.
- Kostnader för arbetet med att förbereda verksamhetsprogrammet samt övervaka dess genomförande.
- Kostnader för att utarbeta årsrapporterna och slutrapporten samt utvärderingsstudien som avses i artikel 11.
- Kostnader för bokföring och för det separata bankkonto som avses i artikel 4.3 b.

Dessa kostnader skall ersättas genom utbetalning av ett schablonbelopp på 2 % av driftsfonderna, dock högst till 60 000 ecu. Medlemsstaterna får begränsa finansieringen till de faktiska utgifterna, under förutsättning att de anger de stödberättigande utgifterna.

3. Inkomst- eller pristillägg.

4. Försäkringskostnader inklusive individuella eller grupppremier respektive inrättande av interna försäkringskassor inom producentorganisationen.

5. Återbetalning av lån (särskilt i form av årliga belopp) vilka tagits för åtgärder som, helt eller delvis, genomförts innan verksamhetsprogrammet inleddes.

6. Förvärv av obebyggd mark, såvida inte markförvärvet är nödvändigt för genomförandet av en investering som ingår i programmet⁽²⁾.

7. Deltagarersättning till producenter som deltar i utbildningskurser, annan än dagtraktamente som i förekommande fall med ett schablonbelopp täcker kostnader för transport och uppehåll.

8. Åtgärder eller kostnader som gäller kvantiteter som producerats av organisationsmedlemmar utanför gemenskapen.

⁽¹⁾ Medlemsstaterna skall fastställa kriterierna för att en åtgärd skall godkännas som en experimentell åtgärd eller en pilotåtgärd med hänsyn till det nya i processen eller konceptet, samt med hänsyn till riskerna.

⁽²⁾ Behörig nationell myndighet skall för att undvika spekulation införa tilläggsvillkor för när de tillåter denna typ av utgifter. Sådana villkor får innefatta särskilt förbud mot försäljning av investeringen/marken under en minimiperiod och fastställande av ett tak för relationen mellan värdet på marken och värdet på investeringen.

9. Insatser som kan skapa förutsättningar för snedvriden konkurrens inom producentorganisationens övriga ekonomiska verksamhet. Insatser eller åtgärder som direkt eller indirekt gagnar producentorganisationens övriga ekonomiska verksamhet skall finansieras i förhållande till i vilken utsträckning de används av de sektorer eller för de produkter för vilka producentorganisationen erkänts.
10. Begagnad utrustning utom i vissa fall och under förutsättning att den inte redan har omfattats av stöd.
11. Investeringar i transportmedel som producentorganisationen avser att använda för saluföring och distribution, med undantag av investeringar i transportmedel för atmosfärreglerade kyltransporter eller transporter i kontrollerad atmosfär.
12. Förhyrning istället för investering, utom när det är ekonomiskt försvarbart. Driftskostnader för det förhyrda.
13. Leasing, när beloppet överstiger nettohandelsvärdet för objektet. Utgifter knutna till leasingkontraktet (skatter, ränta, försäkringskostnader m.m.) samt driftskostnaderna. Om leasingkontraktet sammanlagt löper på en längre tid än verksamhetsprogrammet kan stöd endast beviljas för kostnader (hyra) under verksamhetsprogrammets löptid.
14. Reklam för enskilda varumärken. Säljfrämjande åtgärder för produkter som säljs under ett gemensamt namn och/eller ett kollektivt varumärke är inte bidragsberättigande när det i reklambudskapet förekommer andra geografiska beteckningar än de beteckningar som anges i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 ⁽¹⁾, utom om dessa geografiska beteckningar är av underordnad betydelse i förhållande till huvudbudskapet och inte förbehålls den berörda producentorganisationen.
15. Underleverantörskontrakt rörande insatser eller utgifter som anges i denna förteckning.
16. Skatter och andra nationella avgifter, med undantag av lönerelaterade kostnader.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1648/98

av den 27 juli 1998

om fastställande av uppköpspriser, stöd och vissa andra belopp som för produktionsåret 1998/99 skall tillämpas i samband med interventionsåtgärder inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 149.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97⁽²⁾, särskilt artiklarna 35.8, 36.6, 38.5, 41.10, 44, 45.9 och 46.5 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 3299/94 av den 21 december 1994 om övergångsbestämmelser för Österrike inom vinsektorn⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 670/95⁽⁴⁾, föreskrivs en integrerad tillämpning i Österrike av avdelning III i förordning (EEG) nr 822/87 från och med produktionsåret 1995/96. För den administrativa tydlighetens skull är det emellertid lämpligt att införa Österrike i den vinodlingszon B som anges i bilaga IV till förordning (EEG) nr 822/87.

I förordning (EG) nr 1628/98⁽⁵⁾ fastställs orienteringspriserna för vin för produktionsåret 1998/99. De priser, stödbelopp och andra belopp som skall tillämpas i samband med de olika interventionsåtgärder som skall fastställas för det produktionsåret bör därför fastställas på grundval av dessa priser.

Denna förordning gäller för Österrike och Portugal. Vinodlingsområdena i de länderna har dock inte avgränsats, och, i avvaktan på definitiva regler, bör det därför för produktionsåret 1998/99 fastställas vilka enologiska metoder som är tillåtna där enligt bestämmelserna i avdelning II i förordning (EEG) nr 822/87.

Eftersom berikning endast får tillämpas endast i undantagsfall bör den nedsättning av uppköpspriset för vin som föreskrivs i artikel 44 i förordning (EEG) nr 822/87 vara densamma som den som fastställs i bilaga VIII för vinod-

lingszon C. I enlighet med tidigare erfarenheter bör giltighetsperioden för de undantag som gäller för "vinho verde" förlängas.

Det stöd till användning av koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust vid vinframställning som införs genom artikel 45.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas med hänsyn till skillnaden mellan kostnaderna för berikning, beroende på om koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust eller sackaros har använts. Mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen har tillgång till bör stödbeloppet differentieras med hänsyn till vilken produkt som används för berikningen.

Destillatörerna kan enligt artiklarna 35.6 och 36.4 i förordning (EEG) nr 822/87 antingen mottaga stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera den destillerade produkten till interventionsorganet. Stödbeloppet bör fastställas på grundval av de kriterier som anges i artikel 16 i rådets förordning (EEG) nr 2046/89⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2468/96⁽⁷⁾.

Priset på det vin som skall destilleras enligt artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 tillåter normalt inte att de produkter som framställs genom destillation kan avsättas till marknadspriser. Därför är det nödvändigt att införa ett stöd vars storlek skall bestämmas på grundval av de kriterier som anges i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2046/89, samtidigt som hänsyn tas även till den nuvarande osäkerheten vad gäller marknadspriserna för destillerade produkter.

Vissa vintyper som levereras till någon av destillationsformerna kan bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation. Därför bör de belopp som gäller för de olika destillationerna enligt reglerna i artikel 26 i förordning (EEG) nr 2046/89 justeras för att ta hänsyn till detta.

Erfarenheterna av försäljning genom anbudsinfordran av den alkohol som interventionsorganen innehar visar att skillnaden mellan de priser som kan erhållas för neutral alkohol och för råalkohol inte motiverar att dessa organ övertar neutral alkohol. De disponibla kvantiteterna neutral alkohol är för övrigt tillräckligt stora för att tillgodosse efterfrågan på denna produkt under minst ett

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 341, 30.12.1994, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 70, 30.3.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Se sida 10 i denna tidning.

⁽⁶⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 335, 24.12.1996, s. 7.

produktionsår. Mot denna bakgrund bör den möjlighet som ges i artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 utnyttjas på så sätt att det bestäms att all alkohol skall köpas upp till råalkoholpriset.

I artikel 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 3105/88 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 194/98 ⁽²⁾, om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 fastställs en fast naturlig alkoholhalt i volymprocent som skall tillämpas inom varje vinodlingszon i syfte att fastställa den alkoholhalt som skall levereras till destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87. Det har inte varit möjligt att fastställa denna fasta naturliga alkoholhalt i Portugal eftersom vinodlingszonerna i det landet ännu inte har avgränsats. Därför bör en provisorisk fast naturlig alkoholhalt fastställas.

Artikel 46.3 i förordning (EEG) nr 822/87 innehåller kriterier för fastställande av det stöd som avses i samma artikel. Vad gäller stödet till användning av vindruvor, vinmust och koncentrerad vinmust för framställning av druvsaft föreskrivs i artikel 46.4 att en del av stödet skall avsättas för försäljningskampanjer för att främja konsumtion av druvsaft och att stödet kan höjas för detta ändamål. Med hänsyn till de kriterier som har fastställts och behovet av att finansiera dessa kampanjer bör stödet fastställas till en nivå som gör det möjligt att framställa tillräckliga kvantiteter för att en effektiv kampanj för produkten skall kunna genomföras.

Den nedsättning av uppköpspriset för vin som fastställs i artikel 44 i förordning (EEG) nr 822/87 är beroende av den genomsnittliga höjningen av den naturliga alkoholhalten inom varje vinodlingsområde. Erfarenheten visar att höjningen i genomsnitt motsvarar hälften av den maximalt tillåtna höjningen. Nedsättningen av uppköpspriset bör därför motsvara förhållandet mellan den procentuella höjningen av alkoholhalten och alkoholhalten i det vin som levereras till destillation.

Kommissionens förordning (EEG) nr 3800/81 av den 16 december 1981 om klassificering av vinstockssorter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1231/98 ⁽⁴⁾, innehåller listan över rekommenderade och godkända druvsorter i Portugal. Dessa druvsorter bör ligga till grund för bedömningen av vinproduktionen i Portugal.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

⁽¹⁾ EGT L 277, 8.10.1988, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 381, 31.12.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 168, 13.6.1998, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs de uppköpspriser, det stöd och vissa andra belopp som för produktionsåret 1998/99 skall tillämpas inom gemenskapen i samband med interventionsåtgärder inom vinsektorn. När det gäller de åtgärder som avses i artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 skall de aktuella beloppen fastställas med förbehåll för ett eventuellt senare beslut om att genomföra dessa åtgärder.

Artikel 2

1. Uppköpspriserna för de produkter och det vin som under produktionsåret 1998/99 levereras till obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 samt

- stödet till destillatörerna,
- stödet till de förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation,
- uppköpspriserna för den framställda alkohol som levereras till interventionsorganen,
- bidraget från den Europeiska utvecklings- och garanti-fonden för jordbruket i samband med övertagandet av alkoholen,

vad avser dessa produkter, fastställs i bilaga I respektive bilaga II.

2. Med stöd av artikel 35.6 andra stycket, artikel 36.4 andra stycket och artikel 39.7 andra stycket skall interventionsorganet betala råalkoholpriset för den levererade alkoholen.

Artikel 3

Uppköpspriserna för det vin som under produktionsåret 1998/99 levereras till frivillig destillation enligt artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 samt

- stödet till destillatörerna,
- stödet till de förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation,

vad avser dessa produkter, fastställs i bilaga III respektive bilaga IV.

Artikel 4

Stödet till användning under produktionsåret 1998/99 av koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust i enlighet med artiklarna 45.1 och 46.1 första stycket i förordning (EEG) nr 822/87 fastställs i bilagorna V, VI och VII.

Artikel 5

De nedsättningar som avses i artikel 44 i förordning (EEG) nr 822/87 och som tillämpas på uppköpspriserna för det vin som under produktionsåret 1998/99 levereras till destillation enligt artiklarna 36, 38, 39 eller 41 i samma förordning samt

- stödet till destillatören,
- uppköpspriserna för den framställda alkohol som levereras till interventionsorganen,
- bidraget från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket för övertagandet av alkoholen,

vad avser detta vin, fastställs i bilaga VIII.

Vid tillämpning av denna artikel skall Portugal räknas till vinodlingszon C och Österrike till vinodlingszon B.

Artikel 6

Vid tillämpningen av bestämmelserna om enologiska metoder och processer i avdelning II i förordning (EEG) nr 822/87 skall Österrike för produktionsåret 1998/99 räknas till vinodlingszon B.

Artikel 7

1. Bestämmelserna om enologiska metoder och processer i avdelning II i förordning (EEG) nr 822/87 skall tillämpas i Portugal under produktionsåret 1998/99 på följande villkor:

- a) Höjningen av alkoholhalten skall begränsas till 2 % vol. De produkter som kan omfattas av denna bestämmelse skall ha en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 7,5 % vol. före berikning och en total alkoholhalt i volymprocent av högst 13 % vol. efter berikning.

Produkter för framställning av bordsvin som har sitt ursprung i "vinho verde"-området skall dock ha en alkoholhalt i volymprocent av lägst 7 % vol. före berikning.

Tillsats av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust får inte medföra att den ursprungliga mängden färska krossade vindruvor, druvmust, druvmust i jäsning eller nytt, icke färdigjäst vin ökar med mer än 6,5 % vol.

- b) Färska vindruvor, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin och vin får tillsättas syra eller avsyra.

2. De druvsorter som får användas för att framställa bordsvin skall vara de som anges i bilagan till förordning (EEG) nr 3800/81.

De viner som har sitt ursprung i "vinho verde"-område får

- saluföras med en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 % vol. när det gäller vin som inte har berikats,

- ha en total svaveldioxidhalt av högst 300 mg/l när det gäller vitt "vinho verde" med en restsockerhalt som är lika med eller högre än 5 g/l.

3. Den kvantitet alkohol som producenter av bordsvin i Portugal skall leverera till destillation i enlighet med artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 skall beräknas på grundval av en fast naturlig alkoholhalt som skall användas vid beräkning av mängden alkohol i det framställda vinet och som skall vara lika med 9 % vol., med undantag av vin framställt inom det avgränsade "vinho verde"-området, för vilket den alkoholhalt som ligger till grund skall vara 8,5 %.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

DESTILLATION ENLIGT ARTIKEL 35 I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/% vol./hl)
1. Uppköpspris som destillatören skall betala till producenten	0,9902
2. Stöd:	
a) Till destillation:	
1. Neutral alkohol:	
— standardbelopp	0,6279
— av pressrester	0,8453
— av vin och jäsningsrester	0,4106
2. Sprit framställd av pressrester	0,3985
3. Vinsprit	0,2777
4. Råalkohol:	
— standardbelopp	0,4951
— av pressrester	0,7124
— av vin och jäsningsrester	0,2777
b) Till framställning av vin som tillsats alkohol för destillation	0,2657
3. Priser för levererad neutral alkohol ⁽¹⁾ :	
— standardpris	1,654
— alkohol av pressrester	1,872
— alkohol av vin och jäsningsrester	1,437
4. EUGFJ:s bidrag till alkohol ⁽²⁾	0,4951

⁽¹⁾ Om destillatören har mottagit stöd enligt 2 ovan, skall dessa priser minskas med ett belopp som motsvarar stödet (artikel 18.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2046/89).

⁽²⁾ För alkoholmängder som levereras till interventionsorganet och för vilka stöd har betalats ut till destillatören skall bidraget minskas med det utbetalda enhetsbeloppet.

BILAGA II

DESTILLATION ENLIGT ARTIKEL 36 I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/% vol/bl)
1. Uppköpspris som destillatören skall betala till producenten	1,340
2. Stöd:	
a) Till destillation:	
1. Neutral alkohol	0,7728
2. Vinsprit och råalkohol	0,6401
b) Till framställning av vin som tillsätts alkohol för destillation	0,6158
3. Priser för levererad råalkohol ⁽¹⁾	1,799
4. EUGFJ:s bidrag till alkohol ⁽²⁾	0,6401

⁽¹⁾ Om destillatören har mottagit stöd enligt 2 ovan, skall dessa priser minskas med ett belopp som motsvarar stödet (artikel 18.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2046/89).

⁽²⁾ För alkoholmängder som levereras till interventionsorganet och för vilka stöd har betalats ut till destillatören skall bidraget minskas med det utbetalda enhetsbeloppet.

BILAGA III

DESTILLATION ENLIGT ARTIKEL 38 I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/% vol./hl)
1. Uppköpspris som destillatören skall betala till producenten:	
— Typerna A I, R I och R II ⁽¹⁾	2,487
— Typ A II	5,385
— Typ A III	6,146
— Typ R III	3,852
2. Stöd:	
a) Till destillation:	
1. Neutral alkohol:	
— Typ A I, R I och R II	1,884
— Typ A II	4,818
— Typ A III	5,603
— Typ R III	3,272
2. Vinsprit och råalkohol:	
— Typerna A I, R I och R II	1,751
— Typ A II	4,685
— Typ A III	5,470
— Typ R III	3,140
b) Till framställning av vin som tillsätts alkohol för destillation:	
— Typerna A I, R I och R II	1,715
— Typ A II	4,613
— Typ A III	5,373
— Typ R III	3,079

⁽¹⁾ Och bordsviner som är nära besläktade i ekonomiskt hänseende med dessa typer av bordsviner eller viner som lämpar sig för framställning av bordsvin.

BILAGA IV

DESTILLATION ENLIGT ARTIKEL 41 I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/% vol./hl)
1. Uppköpspris som destillatören skall betala till producenten:	
— Typerna A I, R I och R II ⁽¹⁾	3,140
— Typ A II	6,798
— Typ A III	7,752
— Typ R III	4,854
2. Stöd:	
a) Till destillation:	
1. Neutral alkohol:	
— Typerna A I, R I och R II	2,548
— Typ A II	6,255
— Typ A III	7,233
— Typ R III	4,287
2. Vinsprit och råalkohol:	
— Typerna A I, R I och R II	2,415
— Typ A II	6,122
— Typ A III	7,100
— Typ R III	4,154
b) Till framställning av vin som tillsätts alkohol för destillation:	
— Typerna A I, R I och R II	2,367
— Typ A II	6,025
— Typ A III	6,979
— Typ R III	4,081

⁽¹⁾ Och bordsviner som är nära besläktade i ekonomiskt hänseende med dessa typer av bordsviner.

*BILAGA V***STÖD TILL ANVÄNDNING AV KONCENTRERAD DRUVMUST OCH RENAD KONCENTRERAD DRUVMUST VID VINFRAMSTÄLLNING (ARTIKEL 45.1 I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87)**

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/% vol./hl)
Stödbelopp:	
a) Koncentrerad druvmust:	
— Vinodlingszonerna C III a och C III b	1,699
— Andra, däribland Portugal	1,446
b) Renad koncentrerad druvmust:	
— Vinodlingszonerna C III a och C III b	2,206
— Andra, om produktion inleddes före den 30 juni 1982 (EUR 10), eller före den 1 januari 1986 (Spanien)	2,206
— Andra, däribland Portugal	1,953

*BILAGA VI***STÖD TILL ANVÄNDNING AV DRUVMUST VID FRAMSTÄLLNING AV VISSA PRODUKTER I FÖRENADE KUNGARIKET OCH IRLAND (ARTIKEL 46.1 ANDRA OCH TREDJE STRECKSATSEN I FÖRORDNING (EEG) nr 822/87)**

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

	(ecu/kg)
Enhetsstödbelopp:	
1. Produkter som avses i artikel 46.1 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87	0,2379
2. Produkter som avses i artikel 46.1 tredje strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87	0,3103

*BILAGA VII***STÖD TILL ANVÄNDNING AV DRUVOR, DRUVMUST OCH KONCENTRERAD DRUV-
MUST VID FRAMSTÄLLNING AV DRUVSAFT (ARTIKEL 46.1 FÖRSTA STRECKSATSEN I
FÖRORDNING (EEG) nr 822/87)**

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

		(ecu)
Standardstödbelopp:		
a) Druvor (per 100 kg)		6,603
b) Druvmust (per hl)		8,257
c) Koncentrerad druvmust (per hl)		28,873
Procentandel av stödbeloppet som innehålls för finansiering av försäljningskampanjen		25

*BILAGA VIII***NEDSÄTTNING AV UPPKÖSPRISET FÖR VIN ENLIGT ARTIKEL 44 I FÖRORDNING
(EEG) nr 822/87**

PRODUKTIONSÅRET 1998/99

			(ecu/% vol./hl)
Zon A	Zon B	Zon C och Portugal	
0,3623	0,3019	0,1811	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1649/98

av den 27 juli 1998

fastställande av inköpspriser för lagringsorganen för icke bearbetade torkade vindruvor för regleringsåret 1998/99

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2199/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 9.8 i denna, och

av följande skäl:

Kriterierna för det pris som lagringsorganen skall betala för icke bearbetade torkade vindruvor fastställs i artikel 9.2 b i förordning (EG) nr 2201/96. Inköpspriset för icke bearbetade torkade vindruvor bör för regleringsåret 1998/99 fastställas till en nivå som motsvarar det inköpspris som tillämpades under regleringsåret 1997/98 mot bakgrund av stabilitetsminimipriset för import.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1998/99 fastställs det försäljningspris som avses i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2201/96 för icke bearbetade torkade vindruvor till 46,91 ecu per 100 kg netto.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 303, 6.11.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1650/98

av den 27 juli 1998

om ändring för fjortonde gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

av följande skäl:

Med anledning av att klassisk svinpest brutit ut i vissa produktionsregioner i Spanien fastställdes undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden för denna medlemsstat genom kommissionens förordning (EG) nr 913/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1489/98⁽⁴⁾.

På grund av fortsatta veterinära och handelsmässiga restriktioner är det lämpligt att öka det antal djur som får levereras till de behöriga myndigheterna för att på så sätt göra det möjligt att fortsätta att upprätthålla undantagsåtgärderna från och med den 15 juli 1998. Det är också lämpligt att anpassa den förteckning över stödberättigade

zoner som föreskrivs i bilaga II till förordning (EG) nr 913/97 till den rådande veterinära och sanitära situationen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 913/97 ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga II skall ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 131, 23.5.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 196, 14.7.1998, s. 5.

*BILAGA I**"BILAGA I*

Maximalt totalt antal djur från och med den 6 maj 1997:

Gödsvin	675 000 djur
Smågrisar	370 000 djur
Utslagssuggor	11 000 djur
Slaktsvin av den iberiska rasen	9 000 djur"

*BILAGA II**"BILAGA II***Del 1**

- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 25 mars 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 27 mars 1998, s. 1411.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 28 april 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 4 maj 1998, s. 1999.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 22 maj 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 29 maj 1998, s. 2421.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 9 juni 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 12 juni 1998, s. 2641.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 10 juni 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 17 juni 1998, s. 2737.
- I provinsen Sevilla, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Junta de Andalucía den 23 april 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Junta, av den 28 april 1998, s. 4951.

Del 2

De veterinärdistrikt (Comarcas) i provinserna Zaragoza och Sevilla som avses i bilaga I till beslut 98/339/EG."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1651/98

av den 27 juli 1998

om fastställande av nedsättningskoefficienten för att bestämma den kvantitet bananer som skall tilldelas var och en av aktörerna i kategori C inom ramen för tullkvoten för år 1998

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1409/96 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2154/97 ⁽⁵⁾ fastställdes preliminärt, i väntan på anpassning av kvotvolymen med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning, för tillämpningen av artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1442/93 den nedsättningskoefficient som skall tillämpas på varje aktörs i kategori C ansökan om årlig tilldelning, på grundval av en kvotvolym på 2 200 000 ton, för år 1998.

Kvotvolymen fastställdes senare genom kommissionens förordning (EG) nr 1645/98 ⁽⁶⁾ till 2 553 000 ton för år 1998. Den särskilda kvantitet på 16 500 ton som reserverats för yttersta nödfall bör dock inte tas med i beräkningen vid fastställandet av nedsättningskoefficienterna i fråga.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På grundval av detta är det lämpligt att besluta om nya koefficienter för 1998 och, för tydlighetens skull, upphäva förordning (EG) nr 2154/97.

Bestämmelserna i denna förordning bör träda i kraft omedelbart med hänsyn till de tidsfrister som anges i förordning (EEG) nr 1442/93.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för den tullkvot som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i förordning (EEG) nr 404/93 skall den kvantitet som tilldelas var och en av aktörerna i kategori C med avseende på år 1998 beräknas genom att nedsättningskoefficienten 0,000368 tillämpas på volymen av varje aktörs ansökan om tilldelning i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1442/93.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 2154/97 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 142, 12.6.1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 20.7.1996, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 297, 31.10.1997, s. 120.

⁽⁶⁾ Se sida 53 i denna tidning.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1652/98**av den 27 juli 1998****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1998 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien Bulgarien och Rumänien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997, om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94 ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 618/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för tredje kvartalet av år 1998 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

Det överskott som skall läggas till den disponibla kvantiteten för efterföljande period bör fastställas.

Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast får användas för produkter som uppfyller

samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för 1 juli–30 september 1998 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 skall behandlas så som anges i bilaga I.

2. Under de första tio dagarna av perioden 1 oktober–31 december 1998 får ansökningar lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 för importlicenser som uppgår till en total kvantitet som anges i bilaga II.

3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 82, 19.3.1998, s. 35.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicenser som inlämnats under perioden 1 juli – 30 september 1998 (i procent)
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
H2	100,0
5	100,0
6	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
10/11	100,0
12/13	100,0
14	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

*BILAGA II**(ton)*

Grupp	Total dispoibel kvantitet för perioden 1 oktober – 31 december 1998
1	2 949
2	351
3	920
4	10 006,1
H1	1 200
H2	250
5	1 725
6	1 129,6
7	5 153
8	805
9	5 865
10/11	3 032,5
12/13	1 322,5
14	172,5
15	517,5
16	943,5
17	7 187,5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1653/98

av den 27 juli 1998

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juli 1998 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien, kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 571/97 av den 26 mars 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av det interim-avtal som ingåtts mellan gemenskapen och Slovenien⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 1998 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.

Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast kan användas för produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för perioden 1 juli – 30 september 1998 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 571/97 skall godkännas i enlighet med bilaga I.
2. Under de första tio dagarna under perioden 1 oktober – 31 december 1998 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 571/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 56.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli – 30 september 1998 (i procent)
23	100,00
24	100,00

*BILAGA II**(ton)*

Grupp nr	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober – 31 december 1998
23	44,7
24	109,4

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1654/98

av den 27 juli 1998

om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juli 1998 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2068/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet av år 1998 är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

Det är nödvändigt att fastställa den tillgängliga kvantiteten under följande period.

Det är lämpligt att göra aktörerna uppmärksamma på att licenserna bara får användas för produkter som uppfyller

alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 juli–30 september 1998 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1432/94 och i den utsträckning som anges i bilaga I.

2. Under de första tio dagarna under perioden 1 oktober–31 december 1998 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94.

3. Licenserna får bara användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 277, 30.10.1996, s. 12.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli – 30 september 1998 (i procent)
1	100,00

*BILAGA II**(ton)*

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober – 31 december 1998
1	3 958

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1655/98**av den 27 juli 1998****om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 1998 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2305/95 av den 29 september 1995 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av de frihandelsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Lettland, Litauen och Estland⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 691/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december

1998 lägga de kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 1998 i kraft av förordning (EG) nr 2305/95 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 233, 30.9.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 102, 19.4.1997, s. 12.

*BILAGA**(ton)*

Grupp nr	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober – 31 december 1998
18	575
19	575
20	115
21	575
22	287

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1656/98**av den 27 juli 1998****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juli 1998 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli – 30 september 1998**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får
överskridas under följande period.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1486/95 av den 28 juni 1995 om öppnande och förvalt-
ning av tullkvoter för import av vissa grisköttspro-
dukter⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1390/98⁽²⁾,
särskilt artikel 5.5 i denna, och

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas
under perioden 1 juli – 30 september 1998 beviljas i
enlighet med förordning (EG) nr 1486/95 och i den
utsträckning som anges i bilaga I.

2. Under de första tio dagarna under perioden 1 okto-
ber – 31 december 1998 kan ansökningar om importli-
cens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II, i
enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1486/
95.

av följande skäl:

Artikel 2

Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för
det tredje kvartalet av år 1998 gäller kvantiteter som är
mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför
godkännas i sin helhet.

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 187, 1.7.1998, s. 28.

BILAGA I

Grupp nr	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 juli – 30 september 1998 (i procent)
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

*BILAGA II**(ton)*

Grupp nr	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober – 31 december 1998
G2	9 690,6
G3	1 501,5
G4	843,5
G5	1 760,0
G6	4 500,0
G7	1 567,5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1657/98

av den 27 juli 1998

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 1998 för de tillägskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

fastställas för den andra perioden, dvs. från och med den 1 oktober till och med den 31 december 1998.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

1 och 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs de kvantiteter färskt, kylt och fryst nötkött med ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern samt för Polen en omräknad mängd kött uttryckt i vikt av bearbetade produkter som får importeras så särskilda villkor under perioden 1 juli–30 september 1998. De kvantiteter färskt, kylt eller fryst nötkött med ursprung i Bulgarien, Ungern, Tjeckien, Rumänien och Slovakien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller. Emellertid måste ansökningarna för nötkött med ursprung i Polen och bearbetade produkter med ursprung i Polen minskas proportionellt enligt artikel 4.4 i ovan nämnda förordning.

I artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs att, för det fall att de ansökningar om importlicenser som lämnats in under kvotperioden för den första, andra eller tredje perioden som avses i det föregående stycket omfattar mindre kvantiteter än de som är tillgängliga, läggs de överskjutande kvantiteterna till de som är tillgängliga under följande period. Med beaktande av de återstående kvantiteterna för de sex berörda länderna för den första perioden bör således de tillgängliga kvantiteterna

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 juli–30 september 1998 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1279/98 skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Bulgarien, Ungern, Rumänien, Slovakien och Tjeckien.
- b) 36,856 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31 och 1602 50 39 med ursprung i Polen.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98, dvs. 1 oktober–31 december 1998 uppgår till

- a) nötkött med KN-nummer 0201 och 0202

- 4071,5 ton kött med ursprung i Ungern,
- 1511,0 ton kött med ursprung i Tjeckien,
- 766,0 ton kött med ursprung i Slovakien,
- 115,0 ton kött med ursprung i Bulgarien,
- 862,5 ton kött med ursprung i Rumänien.

- b) 2 760 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 1289,7 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 31 och 1602 50 39 med ursprung i Polen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 1998.

⁽¹⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen
